

UZASADNIENIE

Prokurator (...) w W. oskarżył:

R. W. (1), K. G. (1), Z. W. (1), D. M. (1)

o to, że:

I. w okresie od co najmniej końca (...) w przypadku R. W. (1) i Z. W. (1), w okresie od co najmniej (...) w przypadku D. M. (1), w okresie od co najmniej końca (...) w przypadku K. G. (1) w W., C. i innych miejscowościach na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1), W. K. i innymi osobami brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R. P. ps. (...), mającej na celu dokonywanie przestępstw, a w szczególności produkcję i wprowadzanie do obrotu amfetaminy

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 258 § 1 kk.

a nadto R. W. (1) i Z. W. (1) o to, że:

II. w okresie od co najmniej (...) w miejscowości T. na posesji nr (...) działając w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1) i R. B. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci (...) kilograma amfetaminy oraz około (...) litra płynnej amfetaminy tzw. aminy, który to narkotyk następnie we wskazanym okresie w części wprowadzili do obrotu w miejscowości B. i przy trasie K. - S. koło Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), R. P., K. G. (1), W. K. i nieustalonym mężczyzną w ten sposób, że:

- w bliżej nieustalonym okresie około 7 dni w pierwszej połowie sierpnia 2006r. w T. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w wyniku czego wytworzyli (...) kilogramów amfetaminy, który to narkotyk następnie Z. W. (1) wraz z J. S. (1) przewiózł do W. i przekazał na polecenie R. P. i w jego obecności nieustalonemu mężczyźnie, celem dalszej odsprzedaży
- w bliżej nieustalonym okresie około (...) dni w drugiej połowie sierpnia 2006r. w T. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w wyniku czego wytworzyli (...) kilogramów amfetaminy, z którego to narkotyku we wskazanym okresie ilość (...) kilogramów na polecenie R. P. ps. (...) R. W. (1) wraz z J. S. (1) przewiózł z T. do zjazdu do miejscowości B. z autostrady (...), gdzie przekazał narkotyk K. G. (1), celem dalszej odsprzedaży narkotyku przez wskazanego, a ilość (...) kilogramów Z. W. (1) wraz z J. S. (2) przewiózł do W. i przekazał na polecenie R. P. i w jego obecności nieustalonemu mężczyźnie, celem dalszej odsprzedaży,
- w okresie miesięcy(...) w T. w trzech cyklach produkcyjnych trwających po ok. (...) dni każdy działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w wyniku czego wytworzyli dwukrotnie po (...) kilogramów i jednokrotnie (...) (...) kilograma amfetaminy w łącznej ilości (...) kilograma, z którego to narkotyku ilość (...) kilogramów na polecenie R. P. ps. (...) R. W. (1) przewiózł z T. do zjazdu do miejscowości B. z autostrady (...), gdzie przekazał narkotyk K. G. (1), celem dalszej odsprzedaży narkotyku przez wskazanego, a ilość (...) kilogramów Z. W. (1) wraz z J. S. (1) przewiózł dwukrotnie do W. i jednokrotnie na trasę pomiędzy K. a S. pod Ł., gdzie narkotyk każdorazowo w ilości po (...) kilogramów przekazał na polecenie R. P. W. K. i nieustalonemu mężczyźnie, celem dalszej odsprzedaży,
- w bliżej nieustalonym okresie około (...) dni początkiem (...). działając wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1) i J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci płynnej amfetaminy, w wyniku czego wytworzyli (...) litra płynnej amfetaminy tzw. aminy,

- w bliżej nieustalonym okresie (...) działając wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, w wyniku czego wytworzyli (...) kilogramów amfetaminy, z którego to narkotyku ilość (...) kilogramów na polecenie R. P. przekazali w T. K. G. (1) celem dalszej odsprzedaży narkotyku

przy czym zarzuczonego czynu dopuścili się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw i czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu

tj. o popełnienie przestępstw określonych w art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk.

oraz D. M. (1) o to, że:

III. w okresie od co najmniej (...) jednak nie później niż do dnia (...) w miejscowości T. na posesji nr (...) działając w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, aby R. W. (1), Z. W. (1), T. J. (1) i J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci (...) kilograma amfetaminy oraz około (...) litra płynnej amfetaminy tzw. aminy ułatwił im popełnienie takiego przestępstwa w ten sposób, że dozorował posesję nr (...) w T. i przyrządy służące do produkcji narkotyku oraz usuwał odpady poprodukcyjne powstałe w wyniku wytwarzania amfetaminy, przy czym zarzuczonego czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk.

oraz Z. W. (1) o to, że:

IV. w bliżej nieustalonym dniu pod koniec (...) w S. działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1), wbrew przepisom ustawy, brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci (...) gramów amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk przekazał R. W. (1) celem dalszej odsprzedaży narkotyku,

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz R. W. (1) o to, że:

V. w bliżej nieustalonym dniu pod koniec marca lub w kwietniu 2006r. w Pierzchnie działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z R. B. (1) brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci (...) gramów amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk zbył R. B. (1) celem dalszego wprowadzenia amfetaminy do obrotu

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz

R. B. (1)

o to, że:

VI. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od (...) r. w miejscowości P., działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) ps. (...) vel ps. (...) vel ps. (...) brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci łącznej około (...) kilograma

amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk nabywał od R. W. (1) w jednorazowych partiach po (...) gramów za (...) zł za gram, celem dalszej odsprzedaży narkotyku, przy czym z zarzuconego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) §1 kk.

VII. w bliżej nieustalonym dniu około (...) r. na terenie posesji nr (...) w T. gm. B., działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) ps. (...) vel ps. (...) vel ps. (...) i Z. W. (2), brał udział w wytwarzaniu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci około (...) kilogramów amfetaminy w ten sposób, że uczestniczył w procesie produkcji narkotyku we wstępnej fazie tzw. Jedyńce

tj. o popełnienie przestępstwa określonego art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii oraz K. G. (1) o to, że:

VIII. w okresie od co najmniej pierwszej (...) do (...) w T., w pobliżu miejscowości B. i innych miejscowościach, działając z góry powziętym zamiarem w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, wspólnie i w porozumieniu z R. P. ps. (...), Z. W. (1), R. W. (1) i J. S. (1) brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci (...) kilograma amfetaminy w ten sposób, że od R. P. przy zjeździe do miejscowości B. z autostrady (...) jednokrotnie za pośrednictwem J. S. (1), jednokrotnie za pośrednictwem R. W. (1), jednokrotnie za pośrednictwem J. S. (1) i R. W. (1) oraz w miejscowości T. jednokrotnie za pośrednictwem R. W. (1) i Z. W. (1) przyjął odpowiednio (...) (...) kilograma, (...) kilogramów, (...) kilogramów oraz (...) kilogramów amfetaminy celem dalszej odsprzedaży narkotyku, przy czym przy czym zarzuconego czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw i czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu.

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk

IX. w bliżej nieustalonym dniu w okresie (...) w pobliżu miejscowości B., działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej z zamiarem, aby Z. W. (1), R. W. (1), D. M. (1) i J. S. (1) wbrew przepisom ustawy dokonali czynu zabronionego wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, ułatwił im popełnienie takiego przestępstwa w ten sposób, że przekazał J. S. (1) 1 litr benzylometyloketonu tzw. (...) służącego do produkcji amfetaminy, w wyniku czego wskazani wytworzyli (...) kilograma amfetaminy, przy czym zarzuconego czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw,

tj. o czyn z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk

oraz R. W. (1) o to, że:

X. w bliżej nieustalonych dniach (...) r. w miejscowości K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy dokonał czynu zabronionego wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci (...) kilograma amfetaminy, który to narkotyk następnie przekazał K. G. (1) celem dalszej odsprzedaży narkotyku, przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w okresie (...) lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art.56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

XI. w okresie od(...) r. w K. działając wbrew przepisom ustawy, usiłował wyprodukować znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci około (...) kilogramów amfetaminy, wykorzystując do tego celu przyrządy służące do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowych oraz prekursorów w postaci kwasu siarkowego i kwasu solnego, nie mając świadomości, że dokonanie jest niemożliwe ze względu na użycie środka w postaci acetofenonu nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego, przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w okresie (...) lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o popełnienie przestępstw określonych w art. 13 § 2 kk w zw. z art. 53 ust. 2 i art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 61 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 64 § 1 kk

oraz K. G. (1) o to, że:

XII. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od (...) w Z., W. i innych miejscowościach działając wspólnie i w porozumieniu z R. P. ps. (...) w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, aby R. W. (1) wbrew przepisom ustawy dokonał czynu zabronionego wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, ułatwił mu popełnienie takiego przestępstwa w ten sposób, że przekazał R. W. (1) trzykrotnie w ilościach (...) litra, (...) ml, (...) litra benzylometyloketon tzw. (...), służący do produkcji amfetaminy, 30 litrów płynu będąc przekonany, że jest to benzylometyloketon tzw. (...), odczynniki chemiczne, szkło laboratoryjne i inne przyrządy służące do wytwarzania amfetaminy, w wyniku czego R. W. (1) w (...) w miejscowości K. wytworzył znaczną ilość substancji psychotropowej w ilości (...) kilograma amfetaminy oraz usiłował wytworzyć znaczną ilość substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w ilości około (...) kilogramów,

tj. o czyn z art.18 § 3 kk w zw. z art.53 ust.1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art.12 kk

XIII. w bliżej nieustalonym dniu (...) r. w S. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1), wbrew przepisom ustawy, brał udział w obrocie znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci (...) kilograma amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk przyjął od R. W. (1) celem dalszej sprzedaży

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz

D. Z., P. O.

o to, że:

XIV. w drugiej (...), jednak nie później niż do dnia (...) (...) w S. działając wspólnie i w porozumieniu w celu ułatwienia R. W. (1) dokonania przestępstwa wytwarzania wbrew przepisom ustawy znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przekazali R. W. (1) pieniądze w kwocie (...) złotych na zakup koszy grzewczych wykorzystywanych przy produkcji amfetaminy, zapewniali R. W. (1), że będą finansowali produkcję narkotyku i zapewnią jego zbyty, przy czym czynu dopuścili się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

XV. w okresie od (...) jednak nie później niż od dnia (...) (...) do (...) w P. działając wspólnie i w porozumieniu, wbrew przepisom ustawy posiadali przyrządy przeznaczone do niedozwolonego wytwarzania substancji psychotropowej - amfetaminy w postaci czterech lub pięciu czasz grzewczych

tj. o czyn z art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz D. Z. o to, że:

XVI. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od (...) w P., S., Z., L. i W. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z P. O. ps. (...) w celu ułatwienia R. W. (1) dokonania przestępstwa wytwarzania znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przekazał R. W. (1) pieniądze w kwocie (...) złotych na zakup benzylometyloketonu tzw. (...) służącego do wytwarzania amfetaminy, przechowywał uzyskany od R. W. (1) płyn będący mieszaniną rozpuszczalników i barwnika sykatywy ciemnej w przekonaniu, że przechowuje płyn (...), zapewniał R. W. (1), że zapewni zbyt na wyprodukowany narkotyk i będzie finansował produkcję narkotyku, a w tym deklarował gotowość przekazania pieniędzy na zakup płynu (...), a nadto działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu ułatwienia R. W. (1) dokonania przestępstwa wytwarzania znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy uczestniczył z R. W. (1) w spotkaniach mających na celu zakup płynu (...), przewiózł z Z. do (...), 5 litra rozpuszczalnika będąc przekonanym, że jest to płyn (...), przewiózł z P. do S. dla R. W. (1) cztery lub pięć czasz grzewczych, nabywał odczynniki chemiczne i szkło laboratoryjne mające służyć do wytwarzania amfetaminy przez R. W. (1) przy czym czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

oraz P. O. o to, że:

XVII. w bliżej nieustalonym dniu w okresie od (...) w P., S. działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, wspólnie i w porozumieniu z D. Z. w celu ułatwienia R. W. (1) dokonania przestępstwa wytwarzania znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy przekazał R. W. (1) pieniądze w kwocie (...) złotych na zakup płynu (...) tj. benzylometyloketaminy będącej prekursorem do wytwarzania amfetaminy, przechowywał uzyskany od R. W. (1) płyn będący mieszaniną rozpuszczalników i barwnika sykatywy ciemnej w przekonaniu, że przechowuje płyn (...), zapewniał R. W. (1), że zapewni zbyt na wyprodukowany narkotyk i będzie finansował produkcję narkotyku, a w tym deklarował gotowość przekazania pieniędzy na zakup płynu (...), przy czym czynu dopuścił się w celu osiągnięcia korzyści majątkowej

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

oraz K. G. (1), D. Z. i R. W. (1) o to, że:

XVIII. w dniu (...) r. w K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z nieustalonym mężczyzną, wbrew przepisom ustawy brali udział w obrocie znacznych ilości środka odurzającego w postaci (...) kilograma marihuany w ten sposób, że od nieustalonego mężczyzny nabyli wskazany narkotyk za kwotę (...) zł, celem jego dalszej odsprzedaży przez K. G. (1)

tj. o czyn z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii przy czym R. W. (1) zarzuconego czynu dopuścił się w okresie (...) lat po odbyciu co najmniej (...) miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne przestępstwo podobne

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 §1 kk

oraz K. G. (1) o to, że:

XIX. w bliżej nieustalonych dniach w okresie od dnia (...). w Z. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej w zamiarze, aby D. Z. wbrew przepisom ustawy brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznych ilości środka

odurzającego w postaci (...) kilograma marihuany nakłaniał D. Z., aby nabył wskazany narkotyk celem odsprzedania mu marihuany

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 §2 kk w zw. z art. 56 ust. 1i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz R. W. (1) o to, że:

XX. w bliżej nieustalonych dniach (...) w S. działając w zamiarze, aby D. Z., P. O. i K. G. (1) brali udział we wprowadzeniu do obrotu znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci (...) sztuk tabletek ekstazy nakłaniał wskazanych, aby nabyli wskazaną substancję psychotropową celem odsprzedania mu narkotyku, przy czym zarzuconego czynu dopuścił się w okresie (...) lat po odbyciu co najmniej 6 miesięcy kary pozbawienia wolności będąc skazanym za umyślne i przestępstwo podobne

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk

i D. Z. o to, że:

XXI. w bliżej nieustalonym dniu (...), z tym że nie wcześniej niż od dnia(...) w P. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami brał udział we wprowadzeniu do obrotu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci 1 kilograma amfetaminy w ten sposób, że wskazany narkotyk nabył celem dalszej odsprzedaży, przy czym w ilości (...) grama przekazał R. W. (1) celem zbadania jakości amfetaminy

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii,

oraz

M. K. (1)

o to, że:

XXII. w okresie od (...) w miejscowości K. działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, w krótkich odstępach czasu z góry powziętym zamiarem, aby R. W. (1) wbrew przepisom ustawy dokonał czynu zabronionego wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci amfetaminy, ułatwił mu popełnienie takiego przestępstwa w ten sposób, że przechowywał urządzenia służące do produkcji amfetaminy oraz udostępnił wskazanemu pomieszczenia do produkcji na swojej posesji nr (...) w K., w wyniku czego R. W. (1) w bliżej nieustalonych dniach początkiem (...) wytworzył (...) kilograma amfetaminy oraz w dniach od (...) usiłował wytworzyć około (...) kilogramów amfetaminy jednak zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na użycie środka nienadającego się do popełnienia czynu zabronionego

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk

XXIII. w (...) r. w miejscowości K. działając wbrew przepisom ustawy co najmniej pięciokrotnie udzielił substancji psychotropowej w postaci łącznej co najmniej (...) gramów amfetaminy A. M.

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii

oraz K. G. (1) i

o to, że:

XXIV. w okresie od co najmniej przełomu (...) do przełomu (...) w Z., na terenie parkingu leśnego w pobliżu S. oraz innych miejscowości działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wspólnie i w porozumieniu z R. W. (2) i M. K. (2) brali udział w wewnątrzspółnotowej dostawie znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości od (...) kilogramów do (...) kilogramów w ten sposób, że po uprzednim nabyciu amfetaminy sześciokrotnie wskazany narkotyk w ilościach około (...) kilogramów każdorazowo przekazywali na terenie parkingu leśnego w pobliżu S. R. W. (2) i M. K. (2) celem przewiezienia przez nich amfetaminy przez przejście graniczne w Ś. na obszar N., przy czym z przestępstwa uczynili sobie stałe źródło dochodu

tj. o popełnienie przestępstwa określonego w art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk.

Sąd Okręgowy w P. wyrokiem z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt (...) orzekł:

Odnośnie oskarżonego K. G. (1)

1. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt I, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył mu karę (...) roku pozbawienia wolności
2. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt VIII, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk. i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary: 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych
3. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...) tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. (...) § 1 kk. i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 19 § 1 kk wymierzył mu kary (...) (trzech) lat i (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych
4. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt(...), tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 12 kk. i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 19 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych
5. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych.
6. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt(...), tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych
7. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XIX, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4

§ 1 kk i art. 19 § 1 kk wymierzył mu kary (...) roku pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny w ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

8. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XXIV, tj. przestępstwa z art. 55 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. (...) § 1 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 55 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

9. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...).(…) zł. ((...)) złotych

10. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę (...) ((...)) złotych

Odnosnie oskarżonego Z. W. (1)

11. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt I, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył mu karę (...) roku pozbawienia wolności

12. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt II, tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk. I art. 11 § 2 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 11 § 3 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

13. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt IV, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

14. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...).(…) złotych

15. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne (...) pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę (...) ((...)) złotych

Odnosnie oskarżonego D. M. (1)

16. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt I, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 258 § 1 kk wymierzył mu karę (...) miesięcy pozbawienia wolności

17. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt III, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 12 kk. I art. (...) § 1 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 19 § 1 kk wymierzył mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) złotych

18. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

19. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył karę łączną (...) miesięcy pozbawienia wolności

Oдноśnie oskarżonego R. B. (1)

20. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt VI, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 12 kk i art. (...) § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) roku i (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) złotych

21. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt VII, tj. przestępstwa z art. 53 ust 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierza mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

22. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

23. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę (...) złotych

Oдноśnie oskarżonego D. Z.

24. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XIV, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

25. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XV, tj. przestępstwa z art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 54 ust. 1 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę (...) roku pozbawienia wolności

26. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XVI, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z a art. 12 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

27. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XVIII, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

28. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XXI, tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

29. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

30. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne (...) lat pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę (...) (...) złotych

Odnośnie oskarżonego P. O.

31. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

32. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XV, tj. przestępstwa z art. 54 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 54 ust. 1 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę (...) miesięcy pozbawienia wolności

33. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XVII, tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z a art. 12 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

34. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

35. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) pięćdziesięciu stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość stawki na kwotę (...) ((...)) złotych

Odnośnie oskarżonego M. K. (1)

36. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...)tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z a art. 12 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu kary (...) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

37. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 58 ust. 1 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na

podstawie art. 58 ust. 1 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę (...) miesięcy pozbawienia wolności

38. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

39. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 kk połączył oskarżonemu kary pozbawienia wolności i w ich miejsce wymierzył karę łączną (...) lat i (...) miesięcy pozbawienia wolności

Oдноśnie oskarżonego R. W. (1)

40. Oskarżonego uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego wyżej w pkt I, tj. przestępstwa z art. 258 § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 258 § 1 kk w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki na kwotę (...) ((...)) złotych

41. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt II, tj. przestępstwa z art. 53 ust 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 kk i 11 § 3 kk wymierzył mu kary (...) lat i (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

42. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

43. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 53 ust 1 i 2 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 11 § 2 kk i za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 kk i 11 § 3 kk wymierzył mu kary (...) roku i (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

44. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XI, tj. przestępstwa z art. 13 § 2 kk w zw. z art. 53 ust 1 i 2 w zw. z art. 54 ust 1, w zw. z art. 61 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i w zw. z art. 11 § 2 kk i art. 64 § 1 kk za tę zbrodnię na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 60 § 3 i § 6 pkt 2 kk i 11 § 3 kk wymierzył mu kary (...) roku i (...) miesięcy pozbawienia wolności i (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

45. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 4 § 1 kk i art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę (...) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

46. Oskarżonego uznał za winnego popełnienia przestępstwa opisanego wyżej w pkt XX, tj. przestępstwa z art. 18 § 2 kk w zw. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 64 § 1 kk i za ten występki na podstawie art. 56 ust. 3 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 19 § 1 kk i art. 4 § 1 kk i art. 60 § 3 i § 6 pkt 4 kk wymierzył mu karę 30 (trzydziestu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

47. Na podstawie art. 70 ust. 4 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Stowarzyszenia (...), (...), (...) w P., ul. (...), (...)-(...) P. nawiązkę w kwocie (...) złotych

48. Na podstawie art. 85 kk w zw. z art. 86 § 1 i 2 kk połączył oskarżonemu orzeczone kary pozbawienia wolności i grzywny i w ich miejsce wymierzył kary łączne 4 (czterech) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...)) złotych

49. Na podstawie art. 60 § 5 kk warunkowo zawiesił wobec oskarżonego wykonanie kary łącznej pozbawienia wolności na okres (...) lat próby, oddając go w tym okresie na podstawie art. 73 § 2 kk pod dozór kuratora

50. Na podstawie art. 624 § 1 kpk w zw. z art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 5 i 6 i 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych (tj. Dz.U. z 1983r., poz 49, poz. 223 ze zm.) zwolnił oskarżonych częściowo z kosztów sądowych za wyjątkiem opłaty i z tego tytułu wymierzył oskarżonym K. G. (1) kwotę (...) zł, Z. W. (1) kwotę (...) zł, D. M. (1) kwotę (...) zł, R. B. (1) kwotę (...) zł, D. Z. kwotę (...) zł, P. O. kwotę (...) zł., M. K. (1) kwotę (...) zł, R. W. (1) kwotę(...) zł.

Apelacje od powyższego wyroku złożyli obrońcy oskarżonych: Z. W. (1), K. G. (1), D. M. (1), R. B. (1), D. Z., P. O. i M. K. (1).

Obrońca oskarżonego Z. W. (1) zarzucił Sądowi I instancji:

1. „...Błędy w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mające wpływ na jego treść (art.438 pkt.3 kpk) polegające na nieprawidłowym ustaleniu, że:

a) oskarżony Z. W. (1), w okresie od co najmniej (...) w W., C. i innych miejscowościach działając na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1), W. K., R. W. (1) i K. G. (1) oraz innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R. P. ps. (...), mającej na celu dokonywanie przestępstw, a w szczególności produkcję i wprowadzanie do obrotu amfetaminy, pomimo, że zebrany i prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie dawał podstaw do takiego ustalenia, szczególnie wobec braku dostatecznych dowodów na przyjęcie, że rzeczywiście produkowanie i wprowadzanie do obrotu amfetaminy, jakkolwiek odbywało się wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, to nie spełniało wszystkich cech i znamion charakteryzujących działalność w grupie zorganizowanej, w rozumieniu art.258 § 1 kk,

b) oskarżony Z. W. (1) w okresie od (...) w miejscowości T., działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw, z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1), T. J. (1), J. S. (1), R. B. (1) brał udział w wytworzeniu (...) kg amfetaminy oraz (...) l płynnej amfetaminy pomimo braku jednoznacznych i wiarygodnych dowodów na przyjęcie takich właśnie ilości wytworzonego narkotyku, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że takie ilości narkotyków oskarżony wraz z innymi wskazanymi w zarzucie II osobami wprowadzał do obrotu, nadto, że odnośnie zarzutu (...) wskazana ilość narkotyku ((...) g) stanowiła „znaczną ilość” w rozumieniu ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

c) okolicznościami obciążającymi dla oskarżonego są: „znaczne ilości narkotyków będących przedmiotem przypisanych przestępstw” oraz „działanie z zamiarem bezpośrednim” pomimo, że okoliczności te stanowią istotę znamion przypisanych oskarżonemu czynów i jako takie nie mogą dodatkowo być okolicznościami obciążającymi i to wpływającymi na zaostrenie wymiaru kary, nadto przywołanie jako okoliczności obciążającej uprzedniej karalności oskarżonego, choć karalność ta dotyczyła czynów popełnionych w czasie późniejszym tj. po okresach popełnienia czynów zarzucanych w niniejszym postępowaniu.

d) poza młodym wiekiem (w chwili czynów) oraz prawidłową postawą procesową wyrażającą się w częściowym przyznaniu się do zarzucanych mu czynów, nie ustalił Sąd innych licznych i rzeczywiście ujawnionych w toku przewodu sądowego okoliczności łagodzących (błąd braku) takich jak: prawidłowe funkcjonowanie oskarżonego w warunkach stosowanego przez 2 lata tymczasowego aresztowania, prowadzenie przez oskarżonego przez wiele lat nienagannego życia po opuszczeniu jednostki penitencjarnej, założenie rodziny, podjęcie stałej pracy zawodowej, zdystansowanie się i właściwa samokrytyczna ocena byłej działalności przestępczej, wyrażenie żalu i skruchy z powodu popełnienia przestępstw, praktycznie zerwanie z środowiskiem przestępczości narkotykowej, stosunkowo niewielkie korzyści jakie miał uzyskać oskarżony z tytułu popełnionych czynów,

2. Obrazę przepisów postępowania, która mogła i miała wpływ na treść orzeczenia (art.438 pkt.2 kpk) w szczególności zaś:

a) art..5, 7 oraz 391 § 1 kpk poprzez brak należytej kontroli nad odmiennością i sprzecznościami w ujawnionych na rozprawie głównej zeznaniach świadka koronnego J. S. (1), co spowodowało w konsekwencji niewłaściwą ocenę ich wiarygodności i mocy dowodowej,

b) art.410 kpk poprzez nie objęcie należytych przy wyrokowaniu rozważaniami całokształtu ujawnionego w toku przewodu sądowego materiału dowodowego, w szczególności zaś dowodów ujawniających okoliczności podmiotowe po stronie oskarżonego Z. W. (1), co spowodowało pominięcie szeregu okoliczności łagodzących i korzystnych dla oskarżonego,

c) art.92 kpk poprzez oparcie orzeczenia po części na okolicznościach ujawnionych w wyniku nieprawidłowych czynności procesowych w zakresie zeznań świadka koronnego J. S. (1), co do wiarygodności i mocy dowodowej,

3. Rażąca niewspółmierność orzeczonej kary pozbawienia wolności, grzywny (art.438 pkt 4 kpk) oraz nawiązki, polegająca na wymierzeniu kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny oraz nawiązki szczególnie surowych jakkolwiek mieszczących się w granicach ustawowego zagrożenia i możliwościach, jednakże nie uwzględniających w dostatecznym stopniu wszystkich ujawnionych okoliczności łagodzących w szczególności tych po stronie osobowości oskarżonego, co w efekcie czyni orzeczone kary i nawiązkę w społecznym poczuciu rażąco niesprawiedliwymi...”

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego Z. W. (1) wniósł o:

1. „...Zmianę zaskarżonego wyroku poprzez:

a) uniewinnienie oskarżonego od popełnienia czynu opisanego w pkt. I z obciążeniem w tym zakresie kosztami postępowania Skarbu Państwa, tj. zmianę pkt. 11 wyroku,

b) zmianę pkt 12 wyroku, co do zarzutu II, poprzez przyjęcie, że oskarżony brał udział w produkcji znacznych ilości narkotyków w postaci amfetaminy, jednakże nie więcej niż około (...) kg przy czym współdziałanie z innymi osobami nie miało cech działania w zorganizowanej grupie przestępczej i wydatne obniżenie wymierzonych oskarżonemu kar za ten czyn pozbawienia wolności i grzywny,

c) zmianę pkt 13 wyroku, co do zarzutu IV poprzez wyeliminowanie z opisu czynu znamienia „znacznej ilości” poprawienie w tm zakresie kwalifikacji prawnej na łagodniejszą oraz wydatne obniżenie wymierzonych za ten czyn kar pozbawienia wolności i grzywny,

d) zmianę pkt 14 wyroku, co do wymiaru orzeczonej nawiązki poprzez jej wydatne obniżenie,

e) zmianę pkt (...) wyroku, co do wymiaru kary łącznej pozbawienia wolności i grzywny poprzez ich wydatne obniżenie,

f) stosowną zmianę pkt (...) wyroku w zakresie wysokości opłaty sądowej,

- g) zaliczenie oskarżonemu na poczet zmienionej kary pozbawienia wolności okresu tymczasowego aresztowania,
2. Ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi pierwszej instancji, z obciążeniem Skarbu Państwa kosztami postępowania apelacyjnego...”

Obrońca oskarżonego K. G. (1) zarzuciła Sądowi I instancji:

1. „...istotny błąd w ustaleniach faktycznych przejęty za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony K. G. (1) dopuścił się przestępstw zarzucanych mu w pkt (...) aktu oskarżenia, a wynikający z dowolnej oceny dowodów, która opiera się na wybiórczej partii materiału dowodowego, jest sprzeczna z treścią dowodów obiektywnych i sprzeczna z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego,
2. naruszenie przepisu art.193 kpk poprzez dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. S. na okoliczności obejmujące wiadomości specjalistyczne,
3. rażące naruszenie prawa procesowego art.413 § 1 pkt 4 kpk, poprzez uznanie oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. XII aktu oskarżenia, który nie został przytoczony w części wstępnej wyroku ani co do opisu ani co do kwalifikacji prawnej przyjętych w akcie oskarżenia (a z ostrożności procesowej – błędne przypisanie w tym zakresie kwalifikacji prawnej z art.56 ust.3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii),
4. naruszenie prawa materialnego, przepisu art.64 § 2 poprzez bezpodstawne przypisanie oskarżonemu działania w recydywie wielokrotnej przestępstw opisanych w pkt 2, 3 i 4 części dyspozytywnej wyroku, i to bez uprzedzenia o zmianie kwalifikacji prawnej czynu,
5. rażącą niewspółmierność kary, wynikającą z naruszenia zasad wymiaru kary określonych w art.53 kk, bezzasadnego przypisania oskarżonemu działania w ramach recydywy wielokrotnej, skazania go za czyn nie przytoczony w części wstępnej wyroku oraz pominięcie warunków osobistych oskarżonego i jego aktualnej postawy życiowej...”

Podnosząc powyższe zarzuty obrońca oskarżonego K. G. (1) wniosła o: „...zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego K. G. (1) od przestępstw przypisanych mu w pkt (...) części dyspozytywnej wyroku i obciążenie kosztami procesu Skarbu Państwa w całości...”

Obrońca oskarżonego D. M. (1) zarzucił Sądowi I instancji:

(punkt 17 części rozstrzygającej wyroku):

- a) „...naruszenie prawa procesowego, mającego wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia tj. art.7 kpk w zw. z art.4 kpk poprzez niewszechstronne rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i zastąpienie zasady swobodnej oceny dowodów dowolna i ustalenie, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona czynu stypizowanego w art.53 ust.2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomani (w formie pomocnictwa), w sytuacji gdy właściwa ocena zebranych w sprawie dowodów winna skutkować ustaleniem, iż oskarżony miał co najwyżej świadomość dozoru nieruchomości, na której znajdowały się przyrządy do produkcji narkotyków,
- b) naruszenie prawa materialnego tj. art.18 § 3 kk w zw. z art.54 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii skutkujące wyżej przytoczonym zarzutem poprzez niezakwalifikowanie stanu faktycznego w niniejszej sprawie jako pomocnictwa do posiadania przyrządów do niedozwolonego wytwarzania środków odurzających lub substancji psychotropowych,

dalsze zarzuty apelacyjne przytoczone zostały jedynie przy przyjęciu supozycji właściwego ustalenia stanu faktycznego przez Sąd I instancji – niezależnie od podniesionego powyżej zarzutu w punkcie I

(punkt 16 części rozstrzygającej wyroku):

- naruszenie prawa materialnego tj. art.18 § 3 kk poprzez jego nie zastosowanie i nie uwzględnienie, iż oskarżony – swoim zachowaniem ustalonym przez Sąd I instancji w opisie stanu faktycznego opiewającego na łącznie 4 zdania (!) – pilnował posesji oraz wynosił oraz ukrywał odpady powstałe w wyniku produkcji amfetaminy, przy czym (...) nie miał bezpośredniego udziału w produkcji amfetaminy (str.3 pisemnego uzasadnienia) mógł co najwyżej pomagać funkcjonować grupie przestępczej, jednak nie brał w niej udziału,
- naruszenie prawa materialnego, tj. art.60 § 2 kk poprzez jego niezastosowanie i niewymierzenie oskarżonemu kary z zastosowaniem dobrodziejstwa nadzwyczajnego złagodzenia kary w szczególności uzasadnionych przypadkach w sytuacji gdy:

a) rola oskarżonego w zarzucanym procederze była dalece marginalna i sprowadzała się jedynie do czynności nawet nie tyle ułatwiających (w potocznym, a nie kodeksowym rozumieniu tego słowa) popełnienie czynu zabronionego, co jego zabezpieczeniu (dozorowanie nieruchomości) – co swój najdobitniejszy przejaw znajduje w ustalonym przez Sąd I instancji stanie faktycznym – opisanym w pisemnym uzasadnieniu na 10 i pół stronie, gdzie wszelkie informacje dotyczące osoby oskarżonego zawierają się w 5 zdaniach, z czego jedno dotyczy powinowactwa oskarżonego z R. W. (1) (str. 3 pisemnego uzasadnienia), a jedno (str.6) faktu konieczności odbioru samochodu przez w/w, którym poruszał się oskarżony M. z N.,

b) błędnego ustalenia przez Sąd I instancji przy nader skromnych dywagacjach co do wymiaru kary w stosunku do oskarżonego D. M. (1) (str.96 – jedno zdanie zawierające trzy ustalenia, z czego jedno błędne), iż oskarżony był w dacie przypisanych mu czynów karany, gdzie jedyna – karalność oskarżonego dotyczyła czynu popełnionego po tych, które są przedmiotem rozpoznania niniejszej sprawy,

c) pominięcia w całości rozważenia, iż de facto w ramach rozpoznawanego proceduru będącego przedmiotem niniejszej sprawy oskarżony D. M. (1) wywiózł na teren N. płynną amfetaminę, za co wymierzono mu karę 7 lat pozbawienia wolności, która została przez oskarżonego odbyta, co (w ramach rozważań w zakresie rozmiaru kary, zwłaszcza co do oceny jej podstawowego kryterium – celu karania sprawcy) nie znalazło żadnego przełożenia na rozważania Sądu w przedmiotowej sprawie...”

Podnosząc tak sformułowane zarzuty obrońca oskarżonego D. M. (1) wniósł o : „...zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie oskarżonemu kary łącznej pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania przy zastosowaniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary...”

Obrońca oskarżonego R. B. (1) zaskarżyła wyrok w części odnośnie oskarżonego R. B. (1) tj.:

1. w punkcie VI i (...) sentencji wyroku - dotyczącym wymiaru kary na korzyść oskarżonego
2. w punkcie VII i (...) sentencji wyroku - dotyczącym przypisania sprawstwa i skazania, na korzyść oskarżonego
3. w punkcie 23 sentencji wyroku - dotyczącym wymiaru kary łącznej, na korzyść oskarżonego

Sądowi I instancji w części w punkcie VI i (...) sentencji wyroku dotyczącym wymiaru kary zarzuciła:

1. obrazę przepisów postępowania, które miały wpływ na treść wyroku, a mianowicie:
 - naruszenie art. 4 i art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozpraw, a także uchylenia się od rzeczywistej oceny postawy oskarżonego, a polegających na nieuwzględnieniu podstaw do złagodzenia kary, które w konsekwencji doprowadziły do błędu w ustaleniach faktycznych
2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść na skutek popełnionych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się Sąd w świetle zasad logicznego rozumowania oraz

wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez zastosowanie wadliwych kryteriów oceny i nieuwzględnienie istniejących podstaw do złagodzenia kary, podczas gdy postawa oskarżonego, który nie kwestionował swojej winy co stawianego mu w pkt. VI zarzutu, złożył obszerne i szczegółowe wyjaśnienia dotyczące przeprowadzonych transakcji (pozwalające dokonać ustaleń faktycznych m.in. w części dotyczącej sprawstwa drugiego współoskarżonego), w żaden sposób nie utrudniał postępowania, wyraził skruchę, a także w stosunku do którego istnieje z pewnością pozytywna prognoza kryminologiczna; które to przemawiały za wymierzeniem kary w dolnej granicy przewidzianej sankcji zarówno co do kary pozbawienia wolności jak i zasądzonej grzywny a także orzeczeniem w stosunku do oskarżonego kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania,

Podnosząc te zarzuty, autorka tej apelacji wniosła:

o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. (...) jego sentencji poprzez złagodzenie orzeczonej kary i wymierzenie oskarżonemu R. B. (1) za inkryminowany czyn kary 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, a także warunkowego zawieszenia wykonania tej kary na okres próby wynoszący (...) lata; oraz złagodzenie orzeczonej kary grzywny i wymierzenie grzywny w wysokości (...) stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej na kwotę (...),00 zł; która to kara pozostanie adekwatna dla stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i nadal będzie realizowała oznaczone cele kary, a ponadto będzie możliwa do poniesienia przez oskarżonego

a ewentualnie o uchylenie wyroku w zaskarżonym zakresie i przekazanie Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania

W części w punkcie VII i 21 sentencji wyroku dot. przypisania sprawstwa obrońca oskarżonego R. B. (1) zarzuciła Sądowi I instancji::

1. obrazę przepisów postępowania, które miały wpływ na treść wyroku, a mianowicie:

- naruszenie art. 4 i art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania i w sposób wykluczający możliwość ustalenia prawdy obiektywnej, poprzez niedostrzeżenie ważnych rozbieżności między przeprowadzonymi dowodami, uchylenia się od rzeczywistej oceny wewnętrznych i wzajemnych sprzeczności materiału dowodowego a polegających na odmowie dania przymiotu wiarygodności zeznaniom oskarżonego R. B. (1) czy też Z. W. (1), uznając je jedynie za przejaw obranej taktyki procesowej a następnie uznaniu za w pełni wiarygodne jedynie zeznań R. W. (1) w zakresie w jakim opisywał on udział oskarżonego R. B. (1) w popełnieniu czynu opisanego w pkt. VII aktu oskarżenia, podczas gdy wyjaśnienia R. W. (1):

a) nie znajdują potwierdzenia w innym zgromadzonym materiale dowodowym i

b) nie zostały poddane szczegółowej, ponadprzeciętnej analizie, w sytuacji, gdy w tym zakresie są jedynym dowodem w sprawie a stanowią w istocie tzw. dowód z pomówienia,

- przekroczenie zasady in dubio pro reo tj. art. 5 § 2 k.p.k. i w związku z tym naruszenie zasady prawdy materialnej poprzez brak przyjęcia, iż w przedmiotowej sprawie wystąpiły nie dające się usunąć wątpliwości dotyczące sprawstwa oskarżonego, które to wszystkie razem doprowadziły Sąd orzekający do błędnych ustaleń w zakresie przypisania oskarżonemu sprawstwa w popełnianiu zarzucanego mu w pkt. VII aktu oskarżenia czynu

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, mający wpływ na jego treść na skutek popełnionych uchybień w ocenie materiału dowodowego, jakich dopuścił się Sąd w świetle zasad logicznego rozumowania oraz wskazań wiedzy i doświadczenia życiowego poprzez przyjęcie, iż oskarżony R. B. (1) uczestniczył w popełnieniu czynu opisanego w punkcie VII aktu oskarżenia tj. działając wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1) i Z. W. (1) brał udział w wytwarzaniu znacznej ilości substancji psychotropowej w postaci około (...) kg amfetaminy, w ten sposób,

że uczestniczył w procesie produkcji narkotyku we wstępnej fazie tzw. jedynce, mimo braku jakichkolwiek w pełni wiarygodnych dowodów na jego udział w tym procederze.

Podnosząc te zarzuty obrońca oskarżonego R. B. wniosła o: o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 21 jego sentencji i odmienne orzeczenie co do istoty sprawy przez uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu w punkcie VII sentencji wyroku inkryminowanego czynu z art, 53 ust. 1 i 2 ustawy z 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii ewentualnie o uchylenie tego wyroku w zaskarżonym zakresie punktu VII i 21 sentencji wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania.

Ewentualnie, działając natomiast jedynie z najdalej idącej ostrożności i w interesie oskarżonego, gdyby Sąd Apelacyjny miał uznać, iż istnieją podstawy do przypisania oskarżonemu winy i sprawstwa zarzucanego mu w pkt VII sentencji wyroku czynu, obrońca oskarżonego podniosła, iż

Na zasadzie art. 427 § 1 i 2 k.p.k. i 438 pkt 2 i 3 i 4 k.p.k. wyrokowi w części w punkcie 21 dotyczącym wymiaru kary zarzuca:

1. obrazę przepisów postępowania, które miało wpływ na treść rozstrzygnięcia tj. naruszenie art. 4 i art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozpraw, a także uchylenia się od rzeczywistej oceny postawy oskarżonego, nie wzięciu pod uwagę wszystkich okoliczności łagodzących przemawiających na jego korzyść a polegających na nieuwzględnieniu podstaw do złagodzenia kary i warunkowego jej zawieszenia, mimo iż istnieje kompletny materiał dowodowy, które w konsekwencji doprowadziły do błędu w ustaleniach faktycznych będących podstawą wyroku

2. błędy w ustaleniach faktycznych polegające na nieuwzględnieniu istniejących podstaw do nadzwyczajnego złagodzenia a także nie wzięciu pod uwagę w wystarczającym stopniu istniejących okoliczności łagodzących dotyczących oskarżonego a w szczególności właściwości i warunków osobistych oskarżonego, sposobu życia zarówno przed jak i po popełnieniu przestępstwa co doprowadziło do wymierzenia oskarżonemu kary rażąco niewspółmiernie surowej (...) miesięcy pozbawienia wolności,

3. rażąco niewspółmierność orzeczonej kary, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu, wymierzenia oskarżonemu kary (...) miesięcy pozbawienia wolności oraz kary grzywny w wymiarze (...) stawek dziennych przy wysokości jednej stawki dziennej wynoszącej (...) zł, podczas gdy już nawet najniższa kara przewidziana za popełnienie zarzucanego oskarżonemu czynu kara tj. kara pozbawienia wolności w wymiarze nie mniejszym niż 3 lata, mając na uwadze szczególnie uzasadnionych przypadek oskarżonego jest w jego przypadku niewspółmiernie surowa, w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości i przy uwzględnieniu okoliczności łagodzących, co powoduje, że tak wysoka kara nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej a jest tylko dla oskarżonego nadmiernie represyjna, a nadto istniał

Podnosząc te zarzuty, obrońca oskarżonego wniosła:

o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 21 jego sentencji poprzez złagodzenie orzeczonej kary pozbawienia wolności i wymierzenie oskarżonemu R. B. (1) na podstawie art, 53 ust 2 ustawy o p.d.n. w związku z art. 60 § 2 i § 6 pkt 2, k.k. kary (...) miesięcy pozbawienia wolności oraz warunkowego jej zawieszenia na okres (...) lat, a także kary grzywny

A także w konsekwencji powyższego zarzuciła Sądowi I instancji w części w punkcie 23 dotyczącym wymiaru kary łącznej:

rażącą niewspółmierność orzeczonej kary łącznej przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru, polegającą na wymierzeniu oskarżonemu kary łącznej w wymiarze (...) miesięcy pozbawienia wolności a także kary grzywny w wymiarze (...) stawek dziennych w wysokości jednej stawki dziennej wynoszącej (...) zł, która to wysoka kara nie spełnia swej funkcji w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej a jest tylko dla oskarżonego nadmiernie represyjna,

nadto szczególnie surowa i niesprawiedliwa w odczuciu społecznym - podczas gdy postawa oskarżonego, który nie kwestionował swojej winy co do pierwszego z zarzucanych mu czynów, złożył obszerne i szczegółowe wyjaśnienia dotyczące przeprowadzonych transakcji, w żaden sposób nie utrudniał postępowania, a także jego niewielkiej roli i działającego poza zorganizowaną grupą przestępczą trudniącą się produkcją amfetaminy na wielką skalę i jej obrotem, a którego sposób życia przed jak i po popełnieniu przestępstwa wskazuje, iż istnieje w stosunku do niego pozytywna prognoza kryminologiczna, co przemawiało za zastosowaniem przez Sąd możliwości nadzwyczajnego złagodzenia kary i orzeczeniem złagodzonej kary z warunkowym zawieszeniem jej wykonania.

Podnosząc te zarzuty, obrońca oskarżonego wniosła:

o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt. 23 jego sentencji poprzez złagodzenie orzeczonej kary łącznej i wymierzenie oskarżonemu na podstawie art. 85 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. w wymiarze 2 lat pozbawienia wolności, i w stosunku do tak orzeczonej kary na podstawie z art. 69 § 1 k.k. w zw. z art. 4 § 1 k.k. warunkowego jej zawieszenia na okres próby wynoszący 5 lat, a także wymierzenia kary łącznej grzywny w wysokości (...) stawek dziennych po (...) zł każda, która to kara pozostanie adekwatna dla stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i nadal będzie realizowała oznaczone cele kary, a ponadto będzie uwzględniała właściwą postawę oskarżonego...”

Obrońca oskarżonego D. Z., zaskarżył wyrok Sądu I instancji w części, tj. co do pkt od (...) i pkt. (...) na korzyść oskarżonego zarzucając Sądowi I instancji:

I. w oparciu o przepis art 438 pkt. 2 k.p.k. rażąco naruszenie przepisów postępowania, które miało istotny wpływ na treść orzeczenia, w szczególności:

1. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. polegające na dowolnej, sprzecznej ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz z zasadami prawidłowego rozumowania ocenie materiału dowodowego, polegającej na uznaniu oskarżonego D. Z. winnym popełnienia przestępstw opisanych w pkt.(...) aktu oskarżenia i pkt. 27 sentencji zaskarżonego wyroku oraz w pkt. XXI aktu oskarżenia i pkt. 28 sentencji zaskarżonego wyroku, oraz uznaniu oskarżonego D. Z. winnym popełnienia przestępstw opisanych w pkt. XIV aktu oskarżenia i 24 sentencji zaskarżonego wyroku oraz pkt XVI aktu oskarżenia i 26 sentencji zaskarżonego wyroku w ich typie kwalifikowanym, podczas gdy zebrany w sprawie materiał dowodowy na to nie pozwala,

2. art 2 § 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., poprzez naruszenie wymogu opierania wszelkich rozstrzygnięć na prawdziwych ustaleniach faktycznych, a więc takich, które zostały udowodnione, tj. wykazane wiarygodnymi dowodami,

3. art. 5 § 1 i 2 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k., wyrażające się nietrafnością przyjętych kryteriów oceny, złym rozkładem ciężaru dowodów obciążających i odciążających oskarżonego, a w konsekwencji rozstrzygnięciem nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, w szczególności poprzez uznanie za wiarygodne wyjaśnień R. W. (1);

4. art 413 § 2 k.p.k. poprzez dokonanie błędnej oceny prawnej ustalonych przez Sąd Okręgowy zachowań oskarżonego wyrażającej się w przyjęciu kwalifikacji prawnej w ujęciu wskazanym w pkt. (...)sentencji zaskarżonego wyroku,

5. art 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez marginalizację znaczenia okoliczności, które miały istotny wpływ na ocenę wiarygodności wyjaśnień R. W. (1) oraz na ocenę możliwości przypisania odpowiedzialności karnej oskarżonemu, tj. faktu, że miał on interes procesowy w złożeniu wyjaśnień a potem zeznań obciążających współoskarżonego sprowadzający się m.in. do umniejszenia swojej ewentualnej odpowiedzialności karnej, bądź całkowitego jej przerzucenia na innych.

Zaskarżonemu wyrokowi na podstawie przepisu art. 438 pkt. 3 k.p.k. zarzucił także błąd w ustaleniach faktycznych uczynionych podstawą orzeczenia, a mających wpływ na jego treść, będący rezultatem powyższych naruszeń prawa procesowego, w szczególności poprzez przyjęcie, że:

- oskarżony dokonał zarzucanych mu przestępstw opisanych w pkt (...) aktu oskarżenia i pkt. 27 sentencji zaskarżonego wyroku oraz w pkt. XXI aktu oskarżenia i pkt. 28 sentencji zaskarżonego wyroku,
- oskarżony dopuścił się przestępstw opisanych w pkt. (...) aktu oskarżenia i 24 sentencji zaskarżonego wyroku oraz pkt. XVI aktu oskarżenia i 26 sentencji zaskarżonego wyroku w ich typie kwalifikowanym,
- wina i sprawstwo oskarżonego co do w/w czynów zostało udowodnione,
- oskarżony posiadał samochód osobowy marki N. (...) i samochodem tym przywiózł oskarżanemu R. W. (1) czasie grzewcze,
- oskarżony przyznał się do wprowadzenia do obrotu 1 kg amfetaminy,
- oskarżony namawiał R. W. (3) do produkcji amfetaminy.

a to wszystko pomimo braku materiału dowodowego we wskazanym zakresie (błąd „braku”) i istniejących, a nie dających się jednoznacznie rozstrzygnąć wątpliwościach, nadto przy jednoczesnym przekroczeniu granic swobodnej oceny dowodów (błąd „dowolności”).

III. Zaskarżonemu orzeczeniu co do pkt od (...) zarzucam także w oparciu o przepis art. 427 § 2 i 438 pkt. 4 k.p.k. rażącą niewspółmierność (surowość) orzeczonej kary.

Wskazując powyższe podstawy, na zasadzie art. 437 § 1 i 2 k.p.k. wnoszę:

I. o zmianę zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części poprzez:

1. co do pkt. 27 sentencji zaskarżonego wyroku uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu,
2. co do pkt. 28 sentencji zaskarżonego wyroku uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu, ewentualnie
3. uchylenie zaskarżonego wyroku w zaskarżonej części i przekazanie niniejszej sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji,

II. co do pkt. od 24 do 26 i pkt. od 29 do 30 oraz pkt. (...) o złagodzenie oskarżonemu wymierzonych kar jednostkowych oraz kary łącznej poprzez ich wymierzenie w dolnych granicach ustawowego zagrożenia i z warunkowym zawieszeniem wykonania,

nadto

III. zasądzenie kosztów obrony udzielonej oskarżonemu z urzędu w postępowaniu odwoławczym, albowiem koszty te nie zostały pokryte ani w całości, ani w żadnej części.

Obrońcy oskarżonego P. O. zarzucili Sądowi I instancji:

1. na podstawie art 438 pkt 2 k.p.k. obrazę przepisów postępowania, która miała istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia, tj.:

1.1. art 168b k.p.ki poprzez jego błędne zastosowanie i uznanie za wartościowy materiał dowodowy w postaci zarejestrowanych rozmów telefonicznych i wiadomości sms w ramach kontroli operacyjnej również w zakresie, w jakim brak jest tzw. zgód następczych w stosunku do niektórych oskarżonych, w tym co do oskarżonego P. O., podczas gdy w momencie zarządzania kontroli tzw. zgody następcze były wymagane dla legalności przedmiotowych dowodów,

a nadto brak jest stosownej decyzji Prokuratora co do wykorzystania tych materiałów zgodnie z art. 237a k.p.k. oraz art. 168b k.p.k.;

1.2. art. 7 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. w następstwie przekroczenia granic swobodnej oceny dowodów i zastosowania w jej miejsce dowolnej oceny, sprzecznej z zasadami logicznego rozumowania i doświadczenia życiowego, w zakresie oceny:

a) wyjaśnień R. W. (1) złożonych w postępowaniu przygotowawczym oraz na rozprawie poprzez uznanie ich za wiarygodne w zakresie w jakim obciążają one P. O., podczas gdy wyjaśnienia te stanowią jedynie bezpodstawne pomówienia, które nie znajdują potwierdzenia w innych dowodach czy to o charakterze pośrednim czy bezpośrednim, a nadto wbrew stanowisku Sądu i Instancji nie sposób uznać ich za logiczne, spójne i tym samym wiarygodne, w szczególności w zakresie, w jakim współoskarżony wskazał na:

- udział P. O. w przekazaniu R. W. (1) pieniędzy w kwocie 7.000,00 zł na zakup koszy grzewczych wykorzystywanych do produkcji amfetaminy, zapewnień odnoszących się do finansowania tejże produkcji i zbytu tego narkotyku,
- okoliczność posiadania przez P. O. tzw. koszy grzewczych ze świadomością, iż wykorzystywane są one do produkcji narkotyków,
- udział P. O. w przekazaniu R. W. (1) pieniędzy w kwocie (...) zł na zakup benzyliometyloketonu tzw. (...) służącego do wytwarzania amfetaminy, a także przechowywaniu uzyskanego od R. W. (1) płynu będącego mieszaniną rozpuszczalników i barwnika sykatywy ciemnej w przekonaniu, że jest to (...), zapewnień odnoszących się do finansowania produkcji i zbytu narkotyków.

1.3. art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. poprzez niewskazanie w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, na podstawie jakich dowodów Sąd I Instancji ustalił, że:

- oskarżony P. O. miał świadomość przeznaczenia przekazanych mu na przechowanie „koszy”,
- pomocnictwo dotyczyło znacznej ilości narkotyków.

2. *na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k. błąd w ustaleniach faktycznych mający wpływ na treść wyroku, poprzez błędne uznanie, iż oskarżony P. O.:*

- był świadomy tego, że swoim zachowaniem ułatwił R. W. (1) dokonanie przestępstwa wytwarzania wbrew przepisom ustawy znacznej ilości substancji psychotropowej,
- wspólnie i w porozumieniu z D. Z. przekazał R. W. (1) pieniądze w kwocie (...) zł na zakup koszy grzewczych wykorzystywanych do produkcji amfetaminy,
- zapewniał R. W. (1) o finansowaniu produkcji i zbycie narkotyków, posiadał tzw. kosze grzewcze ze świadomością, iż mogą one być wykorzystane do produkcji narkotyków,
- wspólnie i w porozumieniu z D. Z. przekazał R. W. (1) pieniądze w kwocie (...) zł na zakup benzyliometyloketonu tzw. (...) służącego do wytwarzania amfetaminy,
- przechowywał uzyskany od R. W. (1) płyn będący mieszaniną rozpuszczalników i barwnika sykatywy ciemnej w przekonaniu, że jest to (...), podczas gdy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie daje podstaw do poczynienia takich ustaleń, a pojawiające się w tym zakresie istotne wątpliwości powinny zostać rozstrzygnięte na korzyść oskarżonego zgodnie z art. 5 § 2 k.p.k.;

W oparciu o tak sformułowane zarzuty, obrońcy oskarżonego wnieśli o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanych mu czynów w całości,

ewentualnie:

o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I Instancji do ponownego rozpoznania.

Z daleko posuniętej ostrożności procesowej – jak napisano w apelacji w razie nie podzielenia przez Sąd Odwoławczy powyższych zarzutów, Sądowi I instancji zarzucili nadto:

1. na podstawie art. 438 pkt 4 k.p.k. rażąco niewspółmierność orzeczonych wobec oskarżonego jednostkowych kar pozbawienia wolności i grzywny, środka karnego w postaci nawiązki oraz kary łącznej (...) lat pozbawienia wolności i (...) ((...)) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość każdej stawki na kwotę (...) ((...)) złotych, będącą następstwem naruszenia art.22 § 2 kk poprzez błędne niezastosowanie i zaniechanie rozważenia zastosowania względem oskarżonego P. O. nadzwyczajnego złagodzenia kary czy nawet odstąpienia od jej wymierzenia, pomimo, iż czynu opisanego w pkt XVII aktu oskarżenia nawet nie usiłowano dokonać, albowiem oskarżony R. W. (1) miał świadomość tego, że dokonanie czynu z art 53 ust 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii jest niemożliwe z uwagi na „sporządzenie mieszaniny rozpuszczalników (...) i (...) oraz dodanie barwnika - sykatywy ciemnej”, co tym samym uniemożliwiało dokonanie tego czynu (wytworzenie amfetaminy w znacznych ilościach) i to pomimo występowania względem P. O. pozytywnej prognozy kryminologicznej, w tym jego dotychczasowej niekaralności,

- art, 53 § 1 k.k. w zw. z art. 115 § 2 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary nie uwzględniającej wszystkich okoliczności wiążących się z poszczególnymi ustawowymi dyrektywami wymiaru kary, w szczególności okoliczności popełnienia zarzucanych przestępstw, a nadto kierowanie się w głównej mierze dyrektywą prewencji generalnej;
- art. 53 § 2 k.k. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie polegające na wymierzeniu oskarżonemu kary nie uwzględniającej zachowania się oskarżonego po popełnieniu zarzucanych przestępstw oraz warunków osobistych oskarżonego, w tym przede wszystkim okoliczności, iż oskarżony ma na utrzymaniu żonę w zaawansowanej ciąży i (...) - letnie dziecko, a osiągnane przez niego dochody stanowią jedyne źródło utrzymania rodziny, a także jego stanu zdrowia, który obecnie uniemożliwia oskarżonemu uczestniczenie w niniejszym postępowaniu,
- art. 58 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym przed 1 lipca 2015 r. poprzez jego niezastosowanie skutkujące wymierzeniem oskarżonemu bezwzględnej kary pozbawienia wolności, mimo, iż w okolicznościach niniejszej sprawy orzeczenie kar jednostkowych pozbawienia wolności z zastosowaniem warunkowego zawieszenia jej wykonania, byłoby wystarczające dla osiągnięcia celów kary.

Mając na względzie wskazane zarzuty, obrońcy wnieśli o:

– zmianę zaskarżonego wyroku poprzez orzeczenie wobec oskarżonego za poszczególne czyny tj.

- za czyn (...) - jednostkowej kar pozbawienia wolności i grzywny w niższym wymiarze przy uwzględnieniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary,
- za czyn (...) - jednostkowej kary grzywny,
- za czyn (...) odstąpienie od wymierzenia kary ewentualnie wymierzenie jednostkowej kary pozbawienia wolności przy uwzględnieniu instytucji nadzwyczajnego złagodzenia kary oraz z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia kary,

a następnie orzeczenie wobec oskarżonego kary łącznej przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji, z zastosowaniem instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary.

Obrońca oskarżonego M. K. (1) zarzucił Sądowi I instancji:

1) obrazę prawa materialnego:

a) w odniesieniu do zarzutu opisanego w pkt (...) części rozstrzygającej wyroku, obrazę przepisu art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r., o przeciwdziałaniu narkomanii, wobec bezzasadnego przyjęcia, że oskarżony działał w, z góry powziętym zamiarem, aby R. W. (1)... dokonał wytworzenia znacznej ilości amfetaminy”, w sytuacji gdy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie nie potwierdza, że oskarżony miał zamiar i świadomość udzielania pomocnictwa do wytworzenia powyższej ilości tej substancji, a wyłącznie wskazuje na to, że M. K. (1) występujący poza zorganizowaną grupą przestępczą zajmującą się produkcją i obrotem amfetaminą, udzielił pomocnictwa do wytworzenia nieokreślonej ilości tego narkotyku, co uzasadniało kwalifikację jego czynu z art. 18§ 3 kk w zw. z art. 53 ust 1 cyt. Ustawy,

b) w odniesieniu do zarzutu opisanego w pkt (...) części rozstrzygającej wyroku, obrazę przepisu art. 13 § 2 kk wynikającą z bezpodstawnego przyjęcia w wyroku, że M. K. (1) pięciokrotnie udzielił A. M. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy wytworzonej na jego posesji przez R. W. (1), pomimo braku wiarygodnego, niepodważalnego dowodu który by wskazywał, że przedmiotem tego czynu był faktycznie środek będący amfetaminą, co w konsekwencji, z braku takiego dowodu powinno było prowadzić do wniosku iż oskarżony udzielił ww osobie nieokreślonej substancji, czym jedynie nieudolnie usiłował popełnić czyn kwalifikowany z art. 58 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii,

2) rażącą niewspółmierność kar jednostkowych i kary łącznej pozbawienia wolności oraz grzywny wymierzonej za czyn opisany w pkt XXII, wynikającą z wadliwej oceny prawnomaterialnej czynów zarzuconych oskarżonemu oraz nieuwzględnienia w sposób właściwy okoliczności popełnienia przestępstw przez M. K. (1), jego marginalnej roli i działanie poza zorganizowaną grupą przestępczą mającą na celu wytwarzanie i obrót amfetaminą, co sprawia, że w odczuciu społecznym wymierzona kara pozbawienia wolności jest nadmiernie surowa i niesprawiedliwa.

Stawiając powyższe zarzuty, stosownie do przepisu art. 437 § 1 kpk obrońca oskarżonego wniósł o :

a) zmianę opisu czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt XXII poprzez pominięcie, że działał on z zamiarem aby R. W. (1) dokonał wytworzenia znacznej ilości amfetaminy i zakwalifikowanie tego czynu z art. § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii oraz wymierzenie kary nie przekraczającej 1 rolni pozbawienia wolności i łagodniejszej grzywny

b) zmianę opisu czynu zarzuconego oskarżonemu w pkt XXIII poprzez przyjęcie, że usiłował on nieudolnie, pięciokrotnie udzielić A. M. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy w sytuacji gdy nie uświadamiał sobie, że substancja ta nie posiadała cech koniecznych by mogła być uznana za przedmiot przestępstwa z art 58 ust 1 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, opisanego w tym punkcie oraz uzupełnienie kwalifikacji prawnej tego czynu o przepis art. 13 § 2 kk i przy zastosowaniu nadzwyczajnego złagodzenia kary, wymierzenie za to przestępstwo kary samoistnej grzywny.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Apelacje obrońców oskarżonych okazały się tylko częściowo zasadne.

Co do apelacji obrońcy oskarżonego Z. W. (1):

Nie trafny jest zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść (art.438 pkt.3 kpk) polegający na nieprawidłowym ustaleniu, że : „...oskarżony Z. W. (1), w okresie od co najmniej (...) w W., C. i innych miejscowościach działając na terenie kraju działając wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1), W. K., R. W. (1) i K. G. (1) oraz innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej

przez R. P. ps. (...), mającej na celu dokonywanie przestępstw, a w szczególności produkcję i wprowadzanie do obrotu amfetaminy, pomimo, że zebrany i prawidłowo oceniony materiał dowodowy nie dawał podstaw do takiego ustalenia, szczególnie wobec braku dostatecznych dowodów na przyjęcie, że rzeczywiście produkowanie i wprowadzanie do obrotu amfetaminy, jakkolwiek odbywało się wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, to nie spełniało wszystkich cech i znamion charakteryzujących działalność w grupie zorganizowanej, w rozumieniu art.258 § 1 kk,„

Jak wskazał Sąd Okręgowy sam oskarżony Z. W. (1), nie zaprzeczał swojego udziału w zorganizowanej grupie przestępczej, wyjaśnienia te potwierdziły same w sobie uczestnictwo oskarżonego w grupie zajmującej się produkcją oraz obrotem amfetaminą. Wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżony Z. W. (1) miał świadomość, że wspólnie z R. W. (1) i J. S. (1) wytwarzali znaczne ilości amfetaminy, którą następnie na polecenie R. P. przekazywali K. G. (1) bądź innym osobom powiązanim z grupą. Z wyjaśnień oskarżonego wynika nadto, że to R. P. dokonywał podziału zysków osiągniętych z wyprodukowanej oraz wprowadzonej do obrotu amfetaminy. Wyjaśnienia te w tym zakresie – jak podkreśla Sąd Okręgowy korelują z wersjami przedstawionymi przez oskarżonego R. W. (1) i świadka koronnego - J. S. (1), którzy również uczestniczyli w produkcji amfetaminy, a także przekazywali ją następnie oznaczonym osobom. Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, że Z. W. (1) w okresie od końca (...) wspólnie z R. W. (1), J. S. (1) i innymi osobami brał udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez R. P., mającej na celu dokonywanie przestępstw, w szczególności produkcję i wprowadzanie do obrotu amfetaminy.

W doktrynie prawa karnego, "zorganizowaną grupę przestępczą" określa się jako ugrupowanie co najmniej trzech osób, mające na celu popełnienie przestępstw (po nowelizacji w 2004 r. przepisów art. (...) § 1 k.k. i art. 258 § 1 k.k. - przestępstwa), które nie musi posiadać trwałej, rozwiniętej struktury oraz długofalowego programu działania jak związek przestępczy, jednakże charakteryzuje się elementami zorganizowania, w tym określonym podziałem ról (zob. Z. Ćwiakalski (w:), A. Barczak-Oplustil, G. Bogdan, Z. Ćwiakalski, M. Dąbrowska-Kardas, P. Kardas, J. Majewski, J. Raglewski, M. Rodzynkiewicz, M. Szewczyk, W. Wróbel, A. Zoll. Kodeks karny. Część szczególna. Tom II, Komentarz do art. 117-277 k.k., Kraków 2016).

Istnienie grupy, jej skład osobowy, a także rola każdego z jej uczestników w grupie potwierdzona została także w wyjaśnieniach oskarżonego R. W. (1), który przedstawił to w sposób uporządkowany, konsekwentny i niezmienny w toku całego postępowania karnego. Podkreślić należy, że te wyjaśnienia oskarżonego poparte zostały również innymi dowodami w sprawie, a m.in. nagraniami zarejestrowanymi w ramach prowadzonych kontroli operacyjnych oraz zeznaniami świadka koronnego J. S. (1), który wraz z R. W. (1) odpowiadał za produkcję amfetaminy w grupie przestępczej kierowanej przez R. P..

Drugi z zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego Z. W. (1), a mianowicie zarzut błędu w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść (art.438 pkt.3 kpk), a polegający na nieprawidłowym ustaleniu, że oskarżony Z. W. (1) w okresie od (...) w miejscowości T., działając w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu dokonywanie przestępstw, z góry powziętym zamiarem wspólnie i w porozumieniu z R. W. (1), T. J. (1), J. S. (1), R. B. (1) brał udział w wytworzeniu (...) kg amfetaminy oraz (...) l płynnej amfetaminy pomimo braku jednoznacznych i wiarygodnych dowodów na przyjęcie takich właśnie ilości wytworzonego narkotyku, a w konsekwencji błędne przyjęcie, że takie ilości narkotyków oskarżony wraz z innymi wskazanymi w zarzucie II osobami wprowadzał do obrotu,„ Sąd Apelacyjny uznał za zasadny. Zarzut co do ilości wytworzonego narkotyku i wprowadzenia go do obrotu jest także podniesiony w apelacjach obrońców innych oskarżonych.

Sąd Okręgowy, dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) w zakresie ilości używanego (...) oraz wyprodukowanej z tegoż płynu amfetaminy w trakcie produkcji odbywającej się w T., co do ilości wytworzonego narkotyku i wprowadzenia go do obrotu uznał wyjaśnienia tego oskarżonego w tej części za niewiarygodne. W ocenie Sądu I instancji wyjaśnienia te nie zasługiwały na wiarę, gdyż nie znalazły potwierdzenia w zeznaniach świadka koronnego J. S. (1), który w sposób jasny i konsekwentny podawał ilości używanego płynu (...) oraz wytworzonej amfetaminy. Na tej podstawie Sąd ustalił, że w trakcie cykli produkcyjnych mających miejsce w T. R. W. (1), J. S. (1) i Z. W. (1) wyprodukowali odpowiednio przy użyciu (...) litrów (...) (...) kilogramów amfetaminy, około (...) kilogramów amfetaminy przy użyciu około (...) litrów (...), w trzech cyklach produkcyjnych, przy użyciu po około (...) litrów

(...) dwukrotnie po około (...) amfetaminy i jednorazowo (...), 8 kilogramów amfetaminy. Łącznie zatem mężczyźni wyprodukowali (...) kilogramów amfetaminy, a zgodnie z relacją J. S. (1) mężczyźni wyprodukowali również (...) litrów płynnej amfetaminy, przy użyciu około (...) litrów (...).

Opierając się bezkrytycznie na zeznaniach świadka koronnego J. S. (1), w swej ocenie Sąd Okręgowy pominął co najmniej kilka okoliczności. Gdy chodzi o ilości wyprodukowanej amfetaminy w tym podawane przez świadka koronnego J. S. (1) zaprzeczali, czy poddawali je w wątpliwość także Z. W. (1) i R. P.. Oceniając wyjaśnienia R. W. (1) Sąd stwierdza m.in. że „...W ocenie Sądu wydatny wpływ na kształt wyjaśnień oskarżonego w tym zakresie mógł mieć znaczący upływ czasu. Należy bowiem zauważyć, że zarzucany oskarżonym czynny związane z produkcją amfetaminy w T. miały miejsce w miesiącach letnich (...), zaś R. W. (1) został zatrzymany do sprawy w dniu 29 stycznia 2010r...” Te same okoliczności odnosząc się przecież do zeznań świadka koronnego J. S. (1) i tu Sąd nie dostrzega takich wątpliwości. Przy czym należy pamiętać, że świadek J. S. (1) był członkiem nie jednej grupy przestępczej i w nie jednej zajmował się produkcją amfetaminy, nie sposób więc wykluczyć, że owe ilości wyprodukowanego narkotyku mogły mu się po ludzku mylić. Dlatego więc, należałoby poszukać dowodów, czy okoliczności, które potwierdziłyby zeznania świadka.

Jedną z takich okoliczności jest fakt zatrzymania w N. w dniu (...) roku T. J. (1) i D. M. (1) na przewozie (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy. Ilość przewożonej przez T. J. i D. M. płynnej amfetaminy nie budzi wątpliwości.

Sąd I instancji na podstawie zeznań J. S. (1) przyjął, że oskarżeni na potrzeby wywozu do N. wyprodukowali (...) litrów płynnej amfetaminy.

Materiał dowodowy w niniejszej sprawie w oparciu o zeznania świadka R. P., świadka koronnego J. S. (1) i wyjaśnienia Z. W. (1) pozwala na ustalenie, (jak czyni to zresztą Sąd I instancji) że we wrześniu 2006 roku w miejscowości K. na posesji należącej do T. J. (1) spotkali się J. S. (1), Z. W. (1), R. P. i T. J. (1). Podczas tego spotkania ustalono szczegóły wyprodukowania płynnej amfetaminy, tzw. aminy. Produkt miał odznaczać się wysoką jakością, albowiem miał trafić do ważnych klientów i od początku mówiono, że przeznaczony był do S.. W celu dopilnowania odpowiedniej jakości wyprodukowanego narkotyku do T. wraz z J. S. (1), R. W. (1) oraz Z. W. (1) udał się T. J. (1). Jak wyżej wskazano w dniu (...) (...) w N. zatrzymano T. J. (1) i D. M. (1) w czasie przewozu (...) ml płynnej amfetaminy. D. M. (1) został skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w H. (w N.) za przestępstwo polegające na tym, że w dniach (...) roku na trasie ze Ś. w P. do O. w N. poprzez Y. w S. przewoził z P. do N. (...) ml płynu stanowiącego roztwór amfetaminy, co odpowiada około (...) kg czystej amfetaminy. Poza zeznaniami świadka koronnego J. S. (1) brak w sprawie innych dowodów, które wskazywałyby jaką ilość płynnej amfetaminy wyprodukowano dla „klienta ze S.”. Brak też dowodu na to, że T. J. (1) i D. M. (1) do N. zabrali ze sobą tylko część wyprodukowanej płynnej amfetaminy tzw. aminy. Raczej zeznania świadków R. P., R. W. (1), Z. W. (1), a także świadka koronnego świadczą o tym, że całość wyprodukowanej płynnej amfetaminy przeznaczona była na wywóz do S.. Tak więc skoro T. J. (1) i D. M. (1) zatrzymani zostali w N. i zabezpieczono przy nich (...) ml płynnej amfetaminy – co stanowi okoliczność obiektywną i nie podważalną - to zdaniem Sądu Apelacyjnego taką ilość wyprodukowanego narkotyku należało przyjąć.

Powyzsza okoliczność jednoznacznie wskazuje, że zeznania świadka J. S. (1) w tym zakresie pozostają w sprzeczności skoro twierdzi on, że wyprodukowano (...) litra płynnej amfetaminy.

Sąd Okręgowy dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) wskazał jakimi kryteriami ocen musi kierować się Sąd, oceniając wyjaśnienia potocznie nazywane pomówieniem. Sąd wskazał, że takie wyjaśnienia oskarżonego powinny zostać poddane szczególnie wnikliwej ocenie. W orzecznictwie wskazuje się, iż dowód z pomówienia może być dowodem winy, o ile spełnia szereg warunków, tj. jest logiczny, stanowczy, konsekwentny, zgodny z logiką wypadków, nie jest wyrazem osobistego zainteresowania pomawiającego, wyrażającym się w przerzucaniu winy na inną osobę, czy umniejszaniu swojego stopnia zawinienia (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 31 lipca 2008 r., sygn. akt II AKa 198/08, Biul. SAKa 2008/3/4). Nadto, dowód z pomówienia współoskarżonego jest dowodem niejako szczególnym, którego przeprowadzenie wymaga ponadprzeciętnej skrupulatności w jego przeprowadzaniu i ocenie, tak aby ocena tego pomówienia jako podstawy faktycznej co do winy pomówionego, nie nasuwała żadnych zastrzeżeń

(wyrok Sądu Najwyższego z dnia 24 stycznia 1986 roku, sygn. akt IV KR 355/85, (...)). Należało by dodać, że z reguły taki dowód winien znaleźć oparcie, potwierdzenie w innych dowodach czy to bezpośrednich, czy pośrednich.

Jak już wspomniano powyżej ilości wyprodukowanej amfetaminy podawane przez świadka koronnego J. S. (1) kwestionowali w swych wyjaśnieniach oskarżeni zarówno R. W. (1) i Z. W. (1), a także świadek R. P.. Wbrew twierdzeniom Sądu, ilości tych podawanych przez świadka koronnego J. S. (1) nie potwierdza biegły R. B. (3). Co do ilości wyprodukowanej amfetaminy w T. to według tego biegłego na podstawie szacunkowego zestawienia wydajności zakupionych produktów do produkcji amfetaminy na podstawie zabezpieczonych faktur szacunkowa wydajność siarczanu amfetaminy wynosiłaby maksymalnie (...) kg (karty (...) tom 43 akt).

Fakt, że zeznania świadka koronnego stanowią jedyny dowód obciążający, nie dyskwalifikuje jego samego jako źródła dowodowego ani jego zeznań jako środka dowodowego, które to zeznania podlegają ocenie jak każdy inny dowód, oceniane muszą więc być na zasadach ogólnych. Wprawdzie świadek koronny jest skruszonym przestępcą i za obietnicę bezkarności w sprawach określonych w ustawie zgadza się składać zeznania, dlatego też do jego zeznań należy podchodzić ze szczególną ostrożnością, co jednak nie oznacza, że z tego powodu zeznania te nie mogą stanowić dostatecznego dowodu winy, zaś ich wykorzystanie w procesie nie może dawać gwarancji realizacji zasady prawdy materialnej, nawet jeżeli jest to jedyny dowód obciążający oskarżonego. Wykazanie sprzeczności w zeznaniach świadka koronnego z innymi dowodami także nie dyskwalifikuje zeznań świadka koronnego w całości.

Uwzględniając więc powyższe Sąd Apelacyjny uznał, że oskarżeni brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci, co najmniej (...) kilograma amfetaminy oraz co najmniej (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy.

Bezasadny jest zarzut sformułowany w apelacji obrońcy oskarżonego D. M. (1) jako zarzut naruszenia prawa procesowego, mającego wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia tj. art.7 kpk w zw. z art.4 kpk poprzez niewszerechnone rozważenie zebranego w sprawie materiału dowodowego i zastąpienie zasady swobodnej oceny dowodów dowolną i ustalenie, iż zachowanie oskarżonego wypełniło znamiona czynu stypizowanego w art.53 ust.2 Ustawy o przeciwdziałaniu narkomani (w formie pomocnictwa), w sytuacji gdy właściwa ocena zebranych w sprawie dowodów winna skutkować ustaleniem, iż oskarżony miał co najwyżej świadomość dozoru nieruchomości, na której znajdowały się przyrządy do produkcji narkotyków.

Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy z wyjaśnień R. W. (1) i zeznań J. S. (1) wynika, że każdy z członków grupy miał określone zadanie do wykonania. W wypadku D. M. (1) zadaniami tymi było dozоровanie posesji w miejscowości T., gdzie inni znani członkowie grupy produkowali amfetaminę. Z uwagi na fakt, iż w procesie wytwarzania amfetaminy powstaje znaczna ilość odpadów poprodukcyjnych, D. M. (1), na polecenie R. W. (1), Z. W. (1) i J. S. (1) usuwał te odpady poprzez wykopywanie dołów na posesji, w których umieszczano zbite i wykorzystane szkła oraz wylewano substancje powstałe w procesie produkcji amfetaminy, a następnie doły te zakopywał. Powyższe działanie w wydatny sposób przyczyniło się do ułatwienia wyprodukowania znacznej ilości amfetaminy przez innych członków grupy przestępczej.

Nie sposób uznać, jak chciałby tego obrońca oskarżonego, za wiarygodne te wyjaśnienia oskarżonego D. M. (1), w których twierdził on, że nie wiedział o produkcji amfetaminy na posesji w T.. Przeczą temu początkowe wyjaśnienia R. i Z. W. (1) oraz zeznania J. S. (1), który również był odpowiedzialny za produkcję amfetaminy na rzeczowej posesji. Co prawda bracia W. w trakcie kolejnych przesłuchań negowali fakt świadomości D. M. (1) co do produkcji amfetaminy, jednak wyjaśnienia te w ocenie Sądu trafnie Sąd I instancji uznał za niewiarygodne. O pełnej świadomości oskarżonego D. M. (1) co działo się na posesji w T. pośrednio świadczy także jego udział w przewozie płynnej amfetaminy do N..

Strona przedmiotowa pomocnictwa z art.18 § 3 kk polega na ułatwieniu popełnienia czynu zabronionego. Ułatwienie popełnienia czynu zabronionego musi mieć miejsce przed jego realizacją albo najpóźniej w jej trakcie. Pomocnictwem jest ułatwienie popełnienia czynu zabronionego innej osobie, pomocnik musi mieć wyobrażenie konkretnego czynu zabronionego, który ma być popełniony przez sprawcę głównego. Wprawdzie z istoty pomocnictwa wynika, że nie musi być ono warunkiem dokonania czynu zabronionego, może być wręcz działaniem o nieistotnym znaczeniu, ale wszak

ustawodawca normatywnej istoty pomocnictwa nie ograniczył formułą taksatywnego wyliczenia sposobów udzielenia wsparcia sprawcy głównemu, zatem w grę wchodzić mogą inne, nie wymienione w przepisie art.18 § 3 kk formy. (por. wyrok SA w Lublinie z dnia 14.02.2018r. w sprawie II.AKa.284/17)

Nie zasadny jest zarzut podnoszony w apelacji obrońcy oskarżonego K. G. (2), zarzut „...błędu w ustaleniach faktycznych przejętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść polegający na przyjęciu, że oskarżony K. G. (1) dopuścił się przestępstw zarzucanych mu w pkt(...) aktu oskarżenia, a wynikający z dowolnej oceny dowodów, która opiera się na wybiórczej partii materiału dowodowego, jest sprzeczna z treścią dowodów obiektywnych i sprzeczna z zasadami logiki oraz doświadczenia życiowego...”

Argumenty zawarte w apelacji i obrońcy i odnoszące się li tylko do tego zarzutu uznać można za polemiczne.

Sąd I instancji dokonując oceny wyjaśnień oskarżonego K. G. (1) uznał je za wiarygodne w niewielkim zakresie. Na wiarę zasłużyły bowiem wyjaśnienia odnoszące się do znajomości z R. W. (1) i R. P. oraz nieznanomości D. M. (1). Jak bowiem ustalono, głównie na podstawie relacji R. W. (1) i J. S. (1), w ramach zorganizowanej grupy przestępczej K. G. (1) był odpowiedzialny za obrót wyprodukowaną przez R. W. (1), J. S. (1) oraz Z. W. (1) amfetaminą. Działał na polecenie R. P., z którym utrzymywał kontakt telefoniczny

Jednocześnie Sąd Okręgowy wskazał na jakiej podstawie poczynił ustalenia faktyczne odnoszące się do udziału oskarżonego w przestępczym procederze i tak: na podstawie wyjaśnień oskarżonego D. Z. ustalono, że to od K. G. (1) wspólnie z R. W. (1) odebrał on próbki płynu (...) o objętości ok. (...) ml, a następnie przewieziono ja do S., w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego Z. były zgodne z wyjaśnieniami R. W. (1). Oskarżony D. Z. potwierdził także „zorganizowanie” dla K. G. (1) w grudniu 2009r. pół kilograma marihuany z K..

Także oskarżony Z. W. (1) potwierdził znajomość z K. G. (1), któremu na polecenie R. P. przekazał 5 kilogramów wyprodukowanej w T. amfetaminy. Jak bowiem wskazywali zgodnie R. W. (1) i J. S. (1), każdy z nich w różnych konfiguracjach osobowych, brał udział w przekazywaniu wyprodukowanej amfetaminy, która trafiała następnie do oskarżonego G..

Z. W. (1) wskazał również sposób pakowania wyprodukowanej amfetaminy w półkilogramowe paczki oraz sposób podziału zysku wypracowanego z produkcji narkotyków pomiędzy osobami zaangażowanymi w ten proceder. Podał, że podziału dokonywał R. P., co znalazło potwierdzenie w wyjaśnieniach R. W. (1) oraz zeznaniach J. S. (1).

J. S. (1) potwierdził również udział w obrocie substancjami psychotropowymi K. G. (1) - rozpoznanego na tablicach poglądowych, który odbierał od mężczyzn produkujących amfetaminę określone ilości narkotyku. Świadek koronny zeznał także, że do przekazywania narkotyków dochodziło najczęściej w okolicach wiaduktu nad autostradą (...) w pobliżu miejscowości B.. J. S. (1) był pewien co do przekazania K. G. (1) co najmniej (...) kilogramów amfetaminy, nie mogąc przypomnieć sobie ilości przekazanych narkotyków podczas innych spotkań. J. S. (1) wskazał ponadto, że K. G. (1) dostarczył świadkowi, R. W. (1) oraz Z. W. (1) płyn (...) o pojemności (...) litra o bardzo wysokiej jakości. Zeznania świadka koronnego J. S. (1) w tym zakresie znajdują potwierdzenie w wyjaśnieniach R. W. (1), który dodał nadto, że K. G. (1) otrzymywał trzykrotnie (...) kilogramów narkotyku zaś jeden raz 5 kilogramów amfetaminy celem dalszej sprzedaży, a także że z płynu (...) przekazanego przez K. G. (1) wyprodukowano (...) dag amfetaminy, którą następnie również przekazano oskarżonemu G.. Tak więc w świetle zeznań świadka koronnego J. S. (1) i wyjaśnień R. W. (1) udział K. G. (1) w zorganizowanej grupie przestępczej działającej pod kierownictwem R. P. nie budzi wątpliwości. Rolą oskarżonego K. G. (1) było przede wszystkim wprowadzanie wyprodukowanej przez J. S. (1), R. W. (1) i Z. W. (1) amfetaminy do dalszej sprzedaży. K. G. (1) działał na polecenie kierującego grupą R. P., który telefonicznie przekazywał ilość amfetaminy, która miała trafić do oskarżonego G.

Także świadek P. potwierdził, że są mu znani R. W. (1), J. S. (1), K. G. (1), T. J. (1), Z. W. (1), W. K.. R. P. potwierdził, że pośredniczył w organizowaniu płynu (...) oraz formamidu, że rolą J. S. (1) była pomoc R. i Z. W. (1) w produkcji

amfetaminy na tzw. „mrówie”. Potwierdził także jednorazową produkcję płynnej amfetaminy, która odbyła się pod nadzorem T. J. (1).

Całkowicie i oczywiście bezzasadny jest zarzut apelacji obrońcy oskarżonego K. G. (1) naruszenia prawa materialnego, przepisu art.64 § 2 poprzez bezpodstawne przypisanie oskarżonemu działania w recydywie wielokrotnej przestępstw opisanych w pkt 2, 3 i 4 części dyspozytywnej wyroku, i to bez uprzedzenia o zmianie kwalifikacji prawnej czynu.

Oskarżonemu zarzucono, a potem przypisano popełnienie przestępstwa w warunkach art.(...) kk tzn. działanie w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw i uczynienie sobie z przestępstwa stałego źródła dochodu, a wówczas zgodnie z przepisem art.(...) § 1 kk, przepisy dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2, stosuje się także do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu lub popełnia przestępstwo działając w zorganizowanej grupie albo związku mających na celu popełnienie przestępstwa. Skoro przepis art. (...) § 1 kk stanowi, że uwarunkowania dotyczące wymiaru kary, środków karnych oraz środków związanych z poddaniem sprawcy próbie, przewidziane wobec sprawcy określonego w art. 64 § 2 kk stosuje się także (między innymi) do sprawcy, który z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, a ten wyróżnik znalazł się w opisie przypisanego oskarżonemu czynu, to sąd wymierza karę pozbawienia wolności przewidzianą za przypisane przestępstwo w wysokości powyżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia, a może ją wymierzyć do górnej granicy ustawowego zagrożenia zwiększonego o połowę. Stąd przy podstawie wymiaru kary powołano art.64 § 2 kk co w brew twierdzeniom obrońcy nie stanowi skazania oskarżonego w warunkach określonych w tym przepisie.

W ocenie Sądu Apelacyjnego nie doszło także do naruszenia przepisu art.193 kpk poprzez dopuszczenie dowodu z zeznań świadka W. S. na okoliczności obejmujące wiadomości specjalistyczne.

Świadek W. S., będący ekspertem Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przemocności Narkotykowej (...) Biura (...) w sposób merytoryczny dokonał opisu wytwórni narkotykowej stworzonej przez R. W. (1) na posesji nr (...) w K.. Wskazał, że przy produkcji amfetaminy posłużono się metodą L.'a.(czemu nie przeczy oskarżony R. W. (1), taką sama metoda produkowano amfetaminę w T., co potwierdził także J. S. (1)) Podał, że w jego ocenie produkcja – z uwagi na zatrzymanie R. W. (1) – została zatrzymana na początkowym etapie drugiej fazy produkcji. Zgodnie z jego wiedzą, z jednego litra płynu (...) można uzyskać od (...) kilograma amfetaminy. Nadmieniał również, że płyn użyty przez R. W. (1) w trakcie produkcji amfetaminy to najprawdopodobniej acetofenon, który do złudzenia przypomina (...), choć przy jego zastosowaniu nie ma możliwości uzyskania amfetaminy. Przy użyciu acetofenonu otrzymuje się związek siarczanu 1-fenyletyloaminy, który nie jest umieszczony na liście substancji psychotropowych bądź środków odurzających na gruncie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Trudno przyjąć by zeznania świadka eksperta Wydziału do Zwalczenia Zorganizowanej Przemocności Narkotykowej (...) Biura (...) były wiadomościami specjalnymi w rozumieniu tego przepisu. Gdyby nawet doszło do naruszenia art.193 § 1 kpk to trudno wskazać jaki miałyby to wpływ na treść rozstrzygnięcia.

Za zasadny Sąd Apelacyjny uznał zarzut apelacji obrońcy oskarżonego K. G. (1) rażącego naruszenia prawa procesowego art.413 § 1 pkt 4 kpk, poprzez uznanie oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. (...) aktu oskarżenia, a który nie został przytoczony w części wstępnej wyroku, ani co do opisu, ani co do kwalifikacji prawnej przyjętych w akcie oskarżenia, a w pkt 4. wyroku w części rozstrzygającej, Sąd Okręgowy uznał oskarżonego K. G. (1) za winnego popełnienia przestępstwa opisanego w pkt (...), tj. przestępstwa z art. 18 § 3 kk w zw. z art. 53 ust. 1 i 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tj. Dz.U. 2016r., poz. 224 ze zm.) w zw. z art. 12 kk.

Za zasadny Sąd uznał także te wywody apelacji obrońcy oskarżonego K. G. (1), które odnosząc się do zarzutu (...), a który to czyn oskarżony miał popełnić wspólnie i w porozumieniu z R. W. (2) i M. K. (2), i który miał polegać na wzięciu udziału w wewnątrzspółnotowej dostawie znacznych ilości substancji psychotropowych w postaci amfetaminy w łącznej ilości od (...) kilogramów do (...) kilogramów w ten sposób, że po uprzednim nabyciu amfetaminy sześciokrotnie wskazany narkotyk w ilościach około (...) kilogramów każdorazowo przekazywał na terenie parkingu leśnego w pobliżu S. R. W. (2) i M. K. (2) celem przewiezienia przez nich amfetaminy przez przejście graniczne w

Ś. na obszar N.. Istotnie rację ma obrońca oskarżonego, że w tym zakresie Sąd I instancji całkowicie pominął fakt, że R. W. (4), pierwotnie także oskarżony na podstawie pomówienia M. K. (3) został prawomocnie przez niemiecki Sąd uniewinniony od popełnienia tego przestępstwa. Sąd Okręgowy po pierwsze nie przesłuchał świadka M. K. (3), a opierając się na jego wcześniejszych wyjaśnieniach tych pomawiających oskarżonych w ogóle nie odniósł się do wyjaśnień – zeznań M. K. (3) składanych w dalszej fazie postępowania przed niemieckim Sądem, czy do treści pism świadka, kierowanych, czy to do jego obrońcy, czy to do niemieckiego Sądu.

Sąd nie podzielił argumentów i zarzutów obrońcy oskarżonego R. B. (1), a mianowicie naruszenia art. 4 i art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. przez przekroczenie zasady swobodnej oceny dowodów, podjęcie tej oceny w sposób dowolny, sprzeczny z zasadami doświadczenia życiowego, bez uwzględnienia całokształtu okoliczności ujawnionych w toku postępowania.

Odnosząc się do wyjaśnień oskarżonego R. B. (1) Sąd Okręgowy uznał wyjaśnienia złożone przez R. B. (1) w toku postępowania karnego za częściowo wiarygodne. Na wiarę zasłużyły wyjaśnienia dotyczące znajomości oskarżonego z R. W. (1). Jako wiarygodne Sąd ocenił także wyjaśnienia dotyczące wprowadzenia do obrotu przez oskarżonego amfetaminy pochodzącej od R. W. (1), albowiem R. B. (1) w sposób jasny wskazał okoliczności, ceny oraz osoby, którym sprzedawał otrzymaną od R. W. (1) amfetaminę. Sąd uznał te wyjaśnienia oskarżonego za wiarygodne, albowiem znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach R. W. (1), który w sposób szczegółowy opisał przebieg zdarzeń związanych z nagłą koniecznością wyjazdu do Skandynawii. Relacje obu oskarżonych w tym zakresie były zbieżne, wobec czego Sąd uznał je za wiarygodne.

Z kolei za niewiarygodne Sąd uznał wyjaśnienia oskarżonego, który kategorycznie zaprzeczył, aby brał udział w wytwarzaniu amfetaminy we (...) wskazując, iż na posesji nieopodal B. był tylko raz i nie brał wówczas udziału w produkcji amfetaminy. Powyższa relacja oskarżonego nie znalazła potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym.

Z wyjaśnień R. W. (1) wynika bowiem, że, z uwagi na niespodziewaną okoliczność w postaci pogrzebu członka rodziny musiał opuścić on pierwszy etap produkcji amfetaminy. A z uwagi na konieczność stałego nadzoru na zachodzącymi procesami, a w szczególności osiąganą przez półprodukt temperaturę, polecił R. B. (1) doglądanie pierwszej fazy produkcji w czasie jego nieobecności. Wyjaśnienia R. W. (1) wbrew twierdzeniom obrońcy oskarżonego w pewien sposób potwierdził również J. S. (1), który wskazywał, iż pierwszy etap produkcji amfetaminy jest wyjątkowo uciążliwy i niebezpieczny, wobec czego bezwzględnie konieczne jest sprawowanie stałego nadzoru nad tą fazą produkcji. Należy mieć na względzie również okoliczność, iż R. W. (1) nie miałby żadnego interesu w bezpodstawnym obciążaniu R. B. (1), albowiem mężczyźni nie byli ze sobą skonfliktowani, co tym samym wzmacniało wiarygodność złożonych przez R. W. (1) wyjaśnień.

Skarżący, który zmierza do podważenia zasadności rozstrzygnięcia poprzez zakwestionowanie oceny dowodów stanowiących jego podstawę, nie może ograniczyć się do prostego ich zanegowania i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności nie powinny być obdarzone niekorzystne dla oskarżonego wyjaśnienia współoskarżonego, albowiem taki sposób kwestionowania trafności skarżonego orzeczenia nie może być uznany za skuteczny. Obowiązkiem skarżącego jest bowiem wykazanie, jakich konkretnych uchybień dopuścił się sąd w kontekście zasad wiedzy - w szczególności logicznego rozumowania - oraz doświadczenia życiowego, oceniając zebrany materiał dowodowy.

Co do zasady nie jest możliwe – jak czyni obrońca oskarżonego R. B. (1) - równoczesne podnoszenie zarzutu naruszenia art. 5 § 2 KPK i art. 7 KPK w zw. z art. 410 KPK, a to z uwagi na fakt, iż przepisy art. 5 § 2 KPK i art. 7 KPK mają charakter rozłączny, ponieważ nie dające się usunąć wątpliwości mogą powstać jedynie wówczas, gdy sąd orzekający, po wyczerpaniu wszystkich możliwości dowodowych, oceni materiał dowodowy zgodnie ze standardami wyznaczonymi przez zasadę swobodnej oceny dowodów.

Skarżący, który zmierza do podważenia zasadności rozstrzygnięcia poprzez zakwestionowanie oceny dowodów stanowiących jego podstawę, nie może ograniczyć się do prostego ich zanegowania i arbitralnego stwierdzenia, że walorem wiarygodności nie powinny być obdarzone niekorzystne dla oskarżonego wyjaśnienia współoskarżonego

czy zeznania świadków, albowiem taki sposób kwestionowania trafności skarżonego orzeczenia nie może być uznany za skuteczny. Obowiązkiem skarżącego jest bowiem wykazanie, jakich konkretnych uchybień dopuścił się sąd w kontekście zasad wiedzy - w szczególności logicznego rozumowania - oraz doświadczenia życiowego, oceniając zebrany materiał dowodowy, czego obrońca oskarżonego w apelacji nie czyni. (Postanowienie Sądu Najwyższego - z dnia 25 października 2018 r. II KK 355/18)

Sąd Najwyższy w swoich orzeczeniach wielokrotnie podkreślał, że naruszenie zasady in dubio pro reo możliwe jest jedynie wtedy, gdy sąd w sposób prawidłowy przeprowadził postępowanie dowodowe i w sposób zgodny z art. 7 KPK ocenił zgromadzone dowody, a pomimo tego z dowodów uznanych za wiarygodne nadal wynikają co najmniej dwie wersje faktyczne i organ procesowy rozstrzyga niedając się usunąć wątpliwości niezgodnie z kierunkiem określonym w przepisie art. 5 § 2 KPK. Jeżeli zatem kwestionuje się ocenę poszczególnych dowodów, nie może być mowy o naruszeniu art. 5 § 2 KPK. (por. postanowienie SN z dnia 3 stycznia 2019r. w sprawie o sygn. akt III.KK.215/18)

Nie podzielił Sąd Apelacyjny także zarzutów podniesionych w apelacji obrońcy oskarżonego D. Z.. Sąd I instancji dokonując oceny materiału dowodowego w zakresie czynów przypisanych oskarżonemu D. Z. dokonał wnikliwej i dogłębnej oceny. Należy podkreślić, że w dużej mierze stan faktyczny w zakresie dotyczącym oskarżonego D. Z. ustalony został przez Sąd Okręgowy na podstawie własnych wyjaśnień oskarżonego D. Z.. W ocenie Sądu Okręgowego wiarygodne były te wyjaśnienia oskarżonego w których wskazywał okoliczności poznania R. W. (1) podczas próby odzyskania utraconej przez niego amfetaminy, a także te w zakresie przekazanych R. W. (1) pieniędzy w kwocie około (...) złotych. Za wiarygodne Sąd uznał także wyjaśnienia D. Z. dotyczące zakupu oraz przechowania koszy grzewczych zakupionych w celu produkcji amfetaminy. D. Z. potwierdził również odebranie od K. G. (1) wspólnie z R. W. (1) próbki płynu (...) o objętości ok. (...) ml, a następnie przewiezienie go do S.. Za wiarygodne Sąd uznał również fakt nabycia przez D. Z. środków chemicznych, których użycie było konieczne w procesie produkcji amfetaminy prowadzonej przez R. W. (1) pod koniec (...) Oskarżony wskazał, że środki te zakupił z własnych pieniędzy na polecenie R. W. (1). Jako wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego Z., Sąd ocenił i te dotyczące zorganizowania dla K. G. (1) w (...) pół kilograma marihuany z K.. Potwierdził także, że po przekazaniu rzeczowej ilości narkotyku K. G. (1) prosił oskarżonego o ponowne załatwienie marihuany w ilości pół kilograma, jednak z uwagi na niemożność skontaktowania się ze swoim źródłem zaopatrzenia do transakcji nie doszło. Wszystkie powyższe okoliczności znalazły potwierdzenie w konsekwentnych i spójnych wyjaśnieniach R. W. (1). Słusznie więc Sąd I instancji uznał za niewiarygodne i niekonsekwentne oświadczenie oskarżonego Z. złożone w trakcie rozprawy w dniu (...), na podstawie którego nie przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Relacja D. Z. przedstawiona w trakcie przesłuchania mającego miejsce w (...)(...), zgodnie z którą D. Z. uczestniczył w obrocie znacznych ilości marihuany, w pełni korelowała z wyjaśnieniami R. W. (1), który złożył w tej materii obszernie, spójne i logiczne wyjaśnienia. Sąd I instancji postawę oskarżonego D. Z. w tym zakresie ocenił jako przejaw obranej linii obrony i ocenę te w pełni należy podzielić.

Sąd Najwyższy także wielokrotnie i konsekwentnie wskazywał, że przepis art. 2 § 2 kpk nie może stanowić samodzielnej podstawy odwoławczej. Unormowanie to wyznacza bowiem jedynie ogólną dyrektywę - zasadę, która powinna być realizowana w toku procesu karnego, naruszenie tej zasady nastąpić zaś może tylko poprzez naruszenie przepisu procesowego o bardziej szczegółowym charakterze, przepisu zawierającego konkretny nakaz lub zakaz, który został np. zignorowany, opacznie zrozumiany lub nie doszło do jego zastosowania. (por. np. Postanowienie SN z dnia 22.11.2017r. w sprawie o sygn. akt V KK 289/17.)

Nie ma też mowy o naruszeniu art. 410 kpk, z naruszeniem art. 410 kodeksu postępowania karnego mamy do czynienia jedynie wówczas, gdy sąd opiera swoje orzeczenie na materiale nieujawnionym na rozprawie głównej, bądź tylko na części materiału ujawnionego i jego rozstrzygnięcie nie jest wynikiem analizy całokształtu ujawnionych okoliczności. W żadnej mierze natomiast dokonanie oceny dowodów i oparcie się na niektórych z nich – w tym przypadku na „pierwotnych” wyjaśnieniach oskarżonego Z., popartych wyjaśnieniami R. W. (1) - przy jednoczesnym odmówieniu wiary dowodom przeciwnym, a więc tym wyjaśnieniom następnym, nie stanowi naruszenia dyspozycji art. 410 ww. ustawy. Prezentowanie własnej, polemicznej, oceny dowodów, bez wykazania sądowi orzekającemu złamania zasady określonej w art. 7 ww. ustawy, nie może stanowić skutecznej podstawy odwoławczej, a w szczególności,

gdy przedstawiona przez ten sąd ocena dowodów poddaje się kontroli instancyjnej i respektuje wymogi opisane w powyższym przepisie.

Uwzględniając ocenę wyjaśnień oskarżonego P. O., a także ocenę dowodów, które w ocenie Sądu Okręgowego przesadziły o odpowiedzialności karnej tego oskarżonego, Sąd Apelacyjny doszedł do wniosku, że także apelacja obrońców oskarżonego P. O. nie zasługiwała na uwzględnienie.

Sąd Okręgowy poddając analizie wyjaśnienia P. O., także w pierwszej kolejności oparł się na tych wyjaśnieniach oskarżonego, które uznał za wiarygodne. Jako wiarygodne Sąd ocenił wyjaśnienia oskarżonego O. co do znajomości z D. Z. i R. W. (1). Na wiarę zasłużyły również wyjaśnienia oskarżonego, w tej części, w której twierdził, że D. Z. poprosił go o przechowanie pięciu koszy mających zastosowanie m. in. do produkcji amfetaminy. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie – podobnie jak wyjaśnienia oskarżonego Z. – znalazły potwierdzenie w wyjaśnieniach oskarżonego R. W. (1). Na prawdzie polegały również wyjaśnienia oskarżonego, zgodnie z którymi na przełomie września i października 2009r. przekazał kosze grzewcze D. Z., albowiem przedmiotowe kosze oskarżony Z. w styczniu 2010r. zwrócił R. W. (1). Logicznym jest zatem, że D. Z. musiał wejść w faktyczne posiadanie koszy grzewczych przed przekazaniem ich R. W. (1). Sąd Okręgowy uznał za wiarygodne wyjaśnienia P. O., zgodnie z którymi D. Z. miał pod koniec (...) udać wraz z R. W. (1) za wschodnią granicę, lecz ostatecznie do wyjazdu oskarżonego Z. nie doszło, co potwierdził R. W. (1).

Z kolei za niewiarygodne uznał wyjaśnienia oskarżonego, w których wskazywał jakoby na początku nie wiedział do czego służą przechowywane na własnej posesji kosze, co stoi w sprzeczności z relacją R. W. (1), który podał, iż oskarżeni Z. i O. byli zainteresowani rozpoczęciem produkcji amfetaminy przy jego udziale i pomocy.

Na wiarę nie zasłużyły również wyjaśnienia P. O., w których wskazywał, że nigdy nie pożyczał R. W. (1) kwot (...) złotych oraz nie przyjmował od W. i Z. płynów i odczynników chemicznych. Wyjaśnienia oskarżonego O. nie znalazły potwierdzenia w uznanych za wiarygodne wyjaśnieniach R. W. (1), który w sposób logiczny, spójny i konsekwentny wskazywał, że P. O. wspólnie z D. Z. stale od (...), kiedy to R. W. (1) opuścił zakład karny, podejmowali działania mające ułatwić mu rozpoczęcie produkcji amfetaminy. W tym celu przekazali mu kwotę(...) złotych mających zostać przeznaczone na zakup (...), a następnie przechowywali rzeczony płyn. Oskarżeni Z. i O. jednocześnie stale zapewniali R. W. (1), że w razie rozpoczęcia produkcji narkotyków mają możliwość zbycia wytworzonej amfetaminy.

Co do zarzutu obrazy art 168b k.p.k stwierdzić należy, że wprawdzie Sąd I instancji powołał się na stenogramy rozmów telefonicznych zarejestrowanych w ramach prowadzonej kontroli operacyjnej, to nie był to jedyny dowód w sprawie. Rację mają autorzy apelacji, że dowód ten w przypadku braku zgody następczej nie powinien być brany pod uwagę przez Sąd. Nie sposób jednak pominąć, że okoliczności przemawiające za sprawstwem oskarżonego zostały wykazane jak podkreślił to Sąd I instancji, przede wszystkim na podstawie wyjaśnień współoskarżonego R. W. (1), który rzeczowo przedstawił okoliczności swoich kontaktów z D. Z. i P. O.. Okoliczności te znalazły potwierdzenie także w wyjaśnieniach D. Z., którym Sąd dał wiarę i na podstawie, których czynił ustalenia faktyczne.

W pozostałym zakresie apelacja obrońców oskarżonego P. O. zmierza do podważenia wyjaśnień oskarżonego R. W. (1) w swej istocie stanowi li tylko polemikę z ustaleniami i oceną dokonaną przez Sąd I instancji.

Bezasadne okazały się także zarzuty sformułowane w apelacji obrońcy oskarżonego M. K. (1).

Sąd I instancji na podstawie wyjaśnień samego oskarżonego M. K. (1) ustalił okoliczności znajomości z R. W. (1). Sam M. K. (1) potwierdził fakt przechowywania na prośbę R. W. (1) szklanych przedmiotów oraz płynu w ilości (...) litrów, które miały następnie służyć do produkcji amfetaminy, czego zresztą – wbrew twierdzeniom obrońcy - M. K. (1) miał świadomość. Wskazał również, że użyczył na prośbę R. W. (1) warsztat zlokalizowany na swojej posesji pod adresem (...), gdzie oskarżony R. W. (1) przeprowadzał proces produkcji amfetaminy. Wskazał także, że w połowie (...) pomógł R. W. (1) w przenoszeniu kartonów z elementami linii produkcyjnej mającej służyć do produkcji amfetaminy, które to elementy przywieźli R. W. (1) wraz z M. S.. Podał, że w zamian za użyczenie własnego garażu miał otrzymywać wynagrodzenie, na które miały składać się opłata za zużycie prądu oraz dodatkowe (...) złotych, którego ostatecznie nie otrzymał. Oskarżony przedstawił także czynności, jakie R. W. (1) podejmował w ramach wytwarzania amfetaminy,

które znalazły swe potwierdzenie w wyjaśnieniach R. W. (1). Potwierdził również, że z uwagi na problemy techniczne efektem pierwszej produkcji w K. był kilogram amfetaminy słabej jakości. Oskarżony K. wskazał, że R. W. (1) przekazał mu porcję około (...) gramów amfetaminy, z której około 5 gramów udzielił swojej konkubinie, A. M.. Potwierdził także, że R. W. (1) kontaktował się w czasie produkcji z mężczyzną o imieniu K.. Po zakończeniu pierwszej produkcji oskarżony R. W. (1) przywiózł płyn w ilości około 30 litrów, który następnie został użyty do produkcji amfetaminy. Wskazał, że (...) oskarżony W. rozpoczął kolejny proces wytwarzania amfetaminy, który nie został zakończony.

Powyższe okoliczności przedstawione przez M. K. (1) w pełni korespondują z wyjaśnieniami R. W. (1), były przy tym spójne, logiczne i konsekwentne, przez co w ocenie Sądu zasłużyły na walor wiarygodności. Co więcej, obraz wypływający z wyjaśnień oskarżonego K., jednoznacznie wskazuje na sprawstwo M. K. (1) w zakresie zarzucanych mu czynów ułatwiania wytworzenia znacznej ilości substancji psychotropowej oraz udzielenia substancji psychotropowej swojej konkubinie.

Jak wskazywał oskarżony R. W. (1) po zgromadzeniu części urządzeń wymaganych przy produkcji amfetaminy, w grudniu 2009r. oskarżony przewiózł je na posesję w K. należącej do M. K. (1). Tam, za zgodą i wiedzą właściciela, miał przystąpić do produkcji amfetaminy. Okoliczności te potwierdził de facto M. K. (1), dodając również, że z wyprodukowanej przez R. W. (1) amfetaminy, co najmniej pięciokrotnie udzielał swojej konkubinie, A. M. po (...) gramie substancji psychotropowej w postaci amfetaminy.

Tak więc zarzut obrazu przepisu art. 13 § 2 kk wynikający z bezpodstawnego przyjęcia w wyroku, że M. K. (1) pięciokrotnie udzielił A. M. substancji psychotropowej w postaci amfetaminy wytworzonej na jego posesji przez R. W. (1), pomimo braku wiarygodnego, niepodważalnego dowodu który by wskazywał, że przedmiotem tego czynu był faktycznie środek będący amfetaminą, jest bezzasadny.

Uwzględniając powyższe, Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- w zakresie czynu zarzucanego w pkt. II aktu oskarżenia, a przypisanego oskarżonemu Z. W. (1) w pkt.12 uznał oskarżonego Z. W. (1) za winnego tego, że w okresie, od co najmniej (...) w miejscowości T. na posesji nr (...) działając w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1) i R. B. (1) brał udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci, co najmniej (...) kilograma amfetaminy oraz co najmniej (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy, który to narkotyk następnie we wskazanym okresie w części wprowadzili do obrotu w miejscowości B. i przy trasie K. - S. koło Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), R. P., K. G. (1), W. K. i nieustalonym mężczyzną, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw i czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu tj. popełnienia przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 11 § 3 kk wymierzył oskarżonemu karę pozbawienia wolności 4 (czterech) lat i 8 (ośmiu) miesięcy i grzywny w wysokości (...) ((...)) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...) ((...))
- w zakresie czynu zarzucanego w pkt. II aktu oskarżenia, a przypisanego oskarżonemu R. W. (1) w pkt.41 uznał oskarżonego R. W. (1) za winnego tego, że w okresie, od co najmniej (...) w miejscowości T. na posesji nr (...) działając w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu z T. J. (1), J. S. (1) i R. B. (1) brał udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci, co najmniej (...) kilograma amfetaminy oraz co najmniej (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy, który to narkotyk następnie we wskazanym okresie w części wprowadzili do obrotu w miejscowości B. i przy trasie K. - S. koło Ł. działając wspólnie i w porozumieniu z J. S. (2), R. P., K. G. (1), W. K. i nieustalonym mężczyzną, przy czym czynu tego dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw i czyniąc sobie z przestępstwa stałe źródło dochodu tj. popełnienia

przestępstwa określonego w art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zb. z art. 56 ust. 1 i 3 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 11 § 3 kk i przy zastosowaniu art.60 § 3 kk i na podstawie art.60 § 6 pkt.2 kk wymierzył oskarżonemu karę 2 lat (dwóch) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości (...) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...)

- na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu Z. W. (1) w pkt I. 1) niniejszego wyroku i kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w pkt. 11, 13 zaskarżonego wyroku połączył i wymierzył nowe kary łączne: (...) lat i (...) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości (...) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...) ((...)) złotych,
- na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu R. W. (1) w pkt I. 2) niniejszego wyroku i kary pozbawienia wolności i grzywny orzeczone w pkt. (...) zaskarżonego wyroku połączył i wymierzył nowe kary łączne:(...) lat pozbawienia wolności i grzywny w wysokości (...) ((...)) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...) złotych,
- w zakresie czynu zarzucanego w pkt. III aktu oskarżenia, a przypisanego oskarżonemu D. M. (1) w pkt.17 uznał oskarżonego D. M. (1) za winnego tego, że w okresie, od co najmniej (...) jednak nie później niż do dnia (...) (...) w miejscowości T. na posesji nr (...) działając w krótkich odstępach czasu i w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wbrew przepisom ustawy, z góry powziętym zamiarem, aby R. W. (1), Z. W. (1), T. J. (1) i J. S. (1) brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci, co najmniej (...) kilograma amfetaminy oraz co najmniej (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy, ułatwił im popełnienie takiego przestępstwa w ten sposób, że dozorował posesję nr (...) w T. i przyrządy służące do produkcji narkotyku oraz usuwał odpady poprodukcyjne powstałe w wyniku wytwarzania amfetaminy, przy czym zarzucanego czynu dopuścił się działając w zorganizowanej grupie mającej na celu dokonywanie przestępstw tj. popełnienia przestępstwa określonego art. 18 § 3 kk w zw z art. 53 ust. 2 Ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk w zw. z art. (...) § 1 kk i za to na podstawie art. 53 ust. 2 cytowanej ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. (...) § 1 kk i art. 64 § 2 kk i art. 19 § 1 kk wymierzył mu kary 3 (trzech) lat i (...) miesiąca i grzywny w wysokości (...) stawek dziennych ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę (...)
- na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzoną oskarżonemu D. M. (1) w pkt I. 5) niniejszego wyroku i karę pozbawienia wolności i orzeczoną w pkt. (...) zaskarżonego wyroku połączył i wymierzył nową karę łączną: (...) lat i (...) miesiąca pozbawienia wolności,

Powyższe jest konsekwencją uznania, że oskarżeni brali udział w procesie wytwarzania znacznych ilości substancji psychotropowej w postaci, co najmniej (...) kilograma amfetaminy oraz co najmniej (...) ml płynnej amfetaminy tzw. aminy. To ustalenie i znacznie umniejszenie ilości wyprodukowanego narkotyku musiało znaleźć odzwierciedlenie w orzeczeniu o karze, a także zmianę wyroku wobec oskarżonego R. W. (1), który nie apelował wyroku.

Sąd Apelacyjny obniżył też wymierzone oskarżonym R. B. (1), D. Z. i P. O. kary łączne pozbawienia wolności i tak: oskarżonemu R. B. (1) orzeczoną w pkt 23 wyroku karę łączną pozbawienia wolności do (...) miesięcy, oskarżonemu D. Z. orzeczoną w pkt 30 wyroku karę łączną pozbawienia wolności do (...) lat i oskarżonemu P. O. orzeczoną w pkt 35 do (...) lat. Tym samym Sąd uznał za zasadne podniesione w apelacjach obrońców tych oskarżonych zarzuty rażącej niewspółmierności kary łącznej.

Sąd uchylił zaskarżony wyrok w zakresie czynów zarzucanych oskarżonemu K. G. (1) w pkt (...) aktu oskarżenia, a przypisanych oskarżonemu w pkt 4 i 8 i w tym zakresie sprawę przekazał Sądowi Okręgowemu w P. do ponownego rozpoznania. Tym samym uznał za zasadny zarzuty apelacji obrońcy oskarżonego rażącego naruszenie prawa procesowego art.413 § 1 pkt 4 kpk, poprzez uznanie oskarżonego za winnego czynu zarzucanego mu w pkt. (...) aktu oskarżenia, który nie został przytoczony w części wstępnej wyroku ani co do opisu ani co do kwalifikacji prawnej przyjętych w akcie oskarżenia. Natomiast w zakresie czynu zarzucanego oskarżonemu w pkt. (...) przy ponownym

rozpoznaniu sprawy Sąd winien dążyć do bezpośredniego przesłuchania świadka M. K. (2), a gdy okaże się to niemożliwe winien ocenić zeznania tego świadka także w kontekście treści wyroku sądu niemieckiego wobec R. W. (2), który został prawomocnie uniewinniony. W swej ocenie zeznań świadka K. należy wziąć pod uwagę także pisma świadka kierowane do jego obrońcy, czego Sąd przy pierwszym rozpoznaniu sprawy nie uczynił.

Wobec powyższego koniecznym było uchylenie orzeczenia o karze łącznej wymierzonej oskarżonemu K. G. (1) zawarte w pkt 10 zaskarżonego wyroku. Na podstawie art.85 kk i art.86 § 1 i 2 kk wymierzone oskarżonemu K. G. (1) kary pozbawienia wolności i grzywny w pkt (...) zaskarżonego wyroku Sąd Apelacyjny połączył i wymierzył nowe kary łączne: (...) lat i (...) miesięcy pozbawienia wolności i grzywny w wysokości (...) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę (...) ((...)) złotych.

W pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymano w mocy.

W ocenie Sądu Apelacyjnego, dolegliwość wymierzonych oskarżonym kar nie przekracza stopnia winy, jest współmierna w stosunku do stopnia społecznej szkodliwości przypisanych im czynów i spełnia zadania społecznego oddziaływania kary i cele szczególnie-prewencyjne. Jest wynikiem trafnej oceny okoliczności przedmiotowych i podmiotowych czynów oraz danych osobopoznawczych oskarżonych i jako spełniające wymogi określone dyrektywami przepisu art. 53 kk, uznane być muszą za kary prawidłowo wyważone.

Wymierzając oskarżonym kary Sąd uwzględnił wszystkie okoliczności łagodzące i obciążające.